

EDLG Aquis Celenis

EDLG Aquis Celenis 13

EDLG Aquis Celenis

NORMALIZ... ANDO	
Iniciativas	2
CRE... ANDO	
A lenda dos homes libres	7
Poemas	8
+ Poemas	10
Microtextos finalistas	11
Don de linguas	18
ENRED... ANDO	
Frases célebres de profes e profas	16
Quen é quen?	18
Quen falta?	19
REFLEXION... ANDO	
Sabes quen son?	20
Longa lingua	20
Tomando nota	21
UMM, que gusto en galego	22
Repetir curso con só algunhas materias	23
VIAX... ANDO	
Diario do Intercambio LycéeVial (Nantes)-Aquis / Opinións.	25
Aquis-tá Grecia. Parellas e "anecdotas". Viaxe cultural.	28
Melgaço. Proxecto Terra.	35
Intercambio co IES Porta da Auga (Ribadeo)	37
COLABOR... ANDO	
O club do poeta morto	38
Nós tamén xogamos	39
Curso de radio	40
Novos graffiteiros	40
Aquis entra en acción	41
ARRAS... ANDO	
Parabéns	42
PREGUNT... ANDO	
Entrevista a Aid	43
Entrevista a Marisol, atleta	47
BROME... ANDO	
Humor galego	48
RECAPITLUL... ANDO	
Galerías de fotos	49
ACAB... ANDO	
Orgullos@	52

EDITORIAL

Otro curso máis o Ruxe-Ruxe chega ás túas mans e ti, que o lerás a saltos, ou non o lerás, ou o lerás todoño (haberá alguén que o lea todoño!!!!????) abrialo sen ser consciente do gran tesouro que tes nas túas mans. Claro que o é, é o tesouro da lingua... Por iso, tamén no teu nome, queremos dar as grazas a todos os que fan posible que este tesouro che chegue, e son moitos...

Queremos agradecer aos que cada día responden en galego aos pais cando eles falan nesta lingua que xa aprenderan dos seus,

queremos agradecer aos que axudan aos compañeiros a aprender a nosa-vosa-súa lingua porque llela seguen falando a pesar de que eles/elas falen en castelán,

queremos agradecer aos que se dirixen ao profesorado en galego porque saben que eles/as queren a lingua tanto que están desexando ter ocasión de usala,

queremos agradecer aos que se dirixen ao alumnado en galego porque lles están axudando tanto...

queremos agradecer aos que queren aprender a usar a lingua con normalidade e o intentan cada día.

Queremos agradecervos:

Moitas grazas pola lingua e polo que nela dicides...

NORMALIZ... ANDO

Pois, que ando-andas-andamos normal ou, se lle damos a volta, normal-ando ou normaliz-ando.

Por iso, quixemos levar a nosa lingua a todos aqueles ámbitos onde non está tan presente como debera e onde algúns aínda pensan que o galego "non queda ben".

Para iso, propuxémosvos participar nas seguintes actividades (a ver se as lembrades!!):

Alá no mes de novembro, os departamentos de Ciencias Naturais, Física e Química e Tecnoloxía volcáronse nesta xornada na que puidestes participar en torneos matemáticos, aprender sobre o grafeno, simular o funcionamento dun volcán e tamén participar, xunto con outros 80 centros educativos de Galicia

nunha experiencia única: unha conferencia interactiva con expertos en física de partículas cos que puidestes dialogar a pesar de estaren en Xenebra e en Santiago e, por suposto, en Galego!

Quen dixo que o galego non serve para os científicos que traballan fóra de Galicia???

Hai quen pensa que non hai cine en galego e, en parte, non lle falta razón porque, comparado co que podería haber hai moi pouco. Vivimos un bo momento para o noso cine pero... o que non hai son cartos, aínda que ideas e actores hai en cantidade e en calidade. A mostra foi a Semana das curtas, puidestes acceder aos traballos que non atopades normalmente nas salas comerciais e... (hostia!, hostia!, hostia!), non están tan mal...

Ademais tamén quixemos que as vosas familias tivesen a mesma posibilidade por iso, de forma conxunta cos do Afonso VII, fixemos un pase especial para eles no Auditorio de Caldas.

Quen dixo que non se pode facer cinema en galego???

TOURETTES
 Director: Xosé Fariña
 Intérpretes: Marcos Corra, Isabel Pisco
 Ao redor, un problema pouco sabido a vida familiar

PALINDROMO
 Director: Enri Quintas
 Intérpretes: Lois Viqueo, María Sampedro
 Ao lonx 10 anos e a idade do conxunto, un día saído do mundo, a pesar de que alá se vive unha vida diferente que se converte en realidade nesta vida. Acaba de gozar a carreira de escritor. Ésta foto.

XOGO DE NENOS
 Director: Paulo Barreira
 Intérpretes: Iria Sobrado, Xosé Pérez, Adrián Barja
 Nura e o pensamento de chabala narrado, de esquecidos e un tempo que lleve do tempo duradouro. Na realidade é un que se reflicte no pasado, o mundo que se vai cambiando e cambiando, como se non houbera nada que se reflicte, e a vida que se vai cambiando e a vida que se vai cambiando.

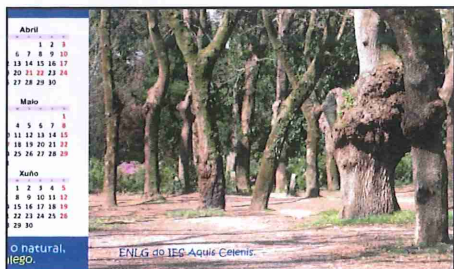
INSTALACION
 Director: José Díaz
 Intérpretes: Marina Garcia, Tomás Lón, César Cantón
 O construtor de cultura está feito de tanta expresión de arte contemporánea que non se pode esquecer. Para poder a vivir e poder lembrar algo espectacular que imaxinamos que de repente, nada máis importante que unha boa "instalación".

Por iso... facemos:

CALENDARIOS

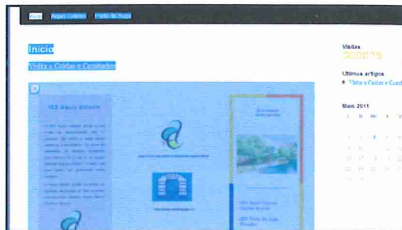

PEGATINAS

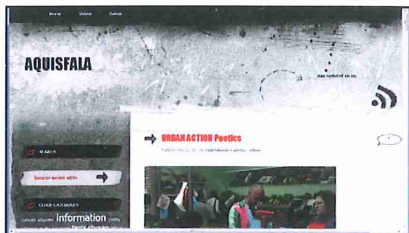

Mantemos os nosos blogs:

<http://aquisporta.wordpress.com>

<http://aquisfalamos.wordpress.com>

Organizamos concertos e recitais, presentacións de documentais, charlas con escritores, saídas a obras de teatro:

Lucía Aldao e María Lado "Menos poesía e máis diversión"

Concerto da rapeira Aid

Mantémosvos informados e entretémosvos durante o curso:

Caldeira de Letras
BOLETÍN DO ALUMNADO DE LETRAS CELLENSIS
NOVEMBRO, DE 2010
RAMARÍN-CONDEIRO DE CALAÇOS E O MEU MEDO

Como a vida pode ser preciosa. No entanto, a primeira vítima de cada tarde é sempre a mesma: a vida. Sempre que saímos para comer algo de novo, sempre que saímos para ir ao cinema, sempre que saímos para ir a unha festa, sempre que saímos para ir a unha excursión, sempre que saímos para ir a unha viaxe, sempre que saímos para ir a unha cidade, sempre que saímos para ir a unha casa, sempre que saímos para ir a unha familia, sempre que saímos para ir a unha comunidade, sempre que saímos para ir a unha nación, sempre que saímos para ir a unha humanidade, sempre que saímos para ir a unha vida, sempre que saímos para ir a unha realidade, sempre que saímos para ir a unha verdade, sempre que saímos para ir a unha liberdade, sempre que saímos para ir a unha paz, sempre que saímos para ir a unha harmonía, sempre que saímos para ir a unha beleza, sempre que saímos para ir a unha felicidade, sempre que saímos para ir a unha esperanza, sempre que saímos para ir a unha vida, sempre que saímos para ir a unha realidade, sempre que saímos para ir a unha verdade, sempre que saímos para ir a unha liberdade, sempre que saímos para ir a unha paz, sempre que saímos para ir a unha harmonía, sempre que saímos para ir a unha beleza, sempre que saímos para ir a unha felicidade, sempre que saímos para ir a unha esperanza, sempre que saímos para ir a unha vida.

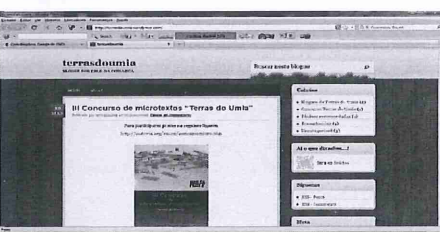
xa por terceiro ano consecutivo, traballamos cos compañeiros dos outros centros da comarca, facendo actividades conxuntas, nomeadamente o III Certame de Microtextos Terras do Umia. Os premios, xa sabedes, entregáronse na **Segunda Festa da Lingua**, onde tamén se entregaron os diplomas aos establecementos hostaleiros que quixeron contribuír á normalización da lingua. Ao igual que o resto dos equipos de Terras do Umia, quixemos que os hostaleiros da Comarca, en concreto os de Caldas, usasen a nosa lingua nos seus negocios e propuxémoslles traducirlles as cartas, foi a campaña **"UMM, que gusto en galego"**. Fixádevos na imaxe porque algúns locais que quixeron participar lucirán os diplomas acreditativos. A verdade é que nós non tivemos moito éxito, aínda que a compañeiros/as doutros centros foilles algo mellor.

E ademais, pasamos á acción...

Neste ano, xunto co CPI de Portas demos o salto á pantalla grande: aquí tedes unha imaxe da rodaxe da Foto-Séntese. Teredes noticias de Portaquis visións.

E por se fose pouco, tamén colaboramos cos nosos veciños para facer que as redes de normalización produzan mellores resultados:

En fin, que entre todos/as imos andando camiño, facemos cousiñas para que esteamos máis a gusto, o que se di "coma na casa" ... invitámoste a vir cando queiras.

FESTA DA LÍNGUA

Antía González e Sheila Couselo, 4º ESO

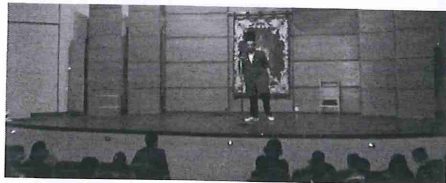
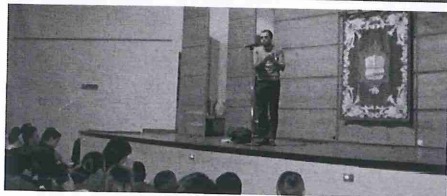
O pasado mércores 4 de maio celebrouse no auditorio municipal de Caldas de Reis a Festa da Lingua. Asistiron ao evento os distintos colexios e institutos da comarca do Umia, entre eles o AquisCelenis. O alumnado de 4º da ESO, os finalistas dos concursos de micropoemas e de microrrelatos e os integrantes do EDLG puídemos participar nas actividades que se levaron a cabo no dito acto.

A celebración abriuse cun monólogo sacado da adaptación do libro *Made in Galiza* do autor Sechu Sende que o noso vicedirector, Pedro Lamas, arraxara con anterioridade para a obra de teatro que se estreará proximamente no instituto. O actor David Fontán representaba a Ernesto, un obreiro en paro que pretende gañar cartos "refacendo desfeitas lingüísticas". De seguido, Pablo Rodríguez encargouse da presentación da cerimonia e a quen presentou en primeiro lugar foi ao contacontos Celso Sanmartín que subiu ao escenario para compartir varias das súas emocionantes historias. Nelas puídemos atopar malvadas madrastras, animais que falaban e campesiños que se sorprendían ao visitar A Coruña. No medio da súa actuación o contacontos desvelounos o seu segredo: "o importante é falar de cousas que se coñeza".

A continuación a Concellerira de Cultura, dona Socorro Goldar, entregou os premios "UMM... que gusto en galego" a varios establecementos hostaleiros de Barro, Moraña e Caldas, que aceptaron cambiar as cartas dos seus locais ao galego. Os participantes recibiron un diploma como agasallo.

Despois doutra intervención do obreiro Ernesto, o compañeiro Adrián Romero tamén desenvolveu un monólogo no que nun ton humorístico reflexionou sobre a lingua galega.

Para rematar o acto, o presentador, axudado pola súa irmá que estuda no Afonso VII, repartiu os premios aos gañadores do 3º certame de microtextos Terras do Umia. Entre os eles atopábanse dous alumnos e un profesor do noso instituto: Walter, Adrián e Chema.

CRE... ANDO

A LENDA DOS HOMES LIBRES

Walter Rodríguez

Antía Piñeiro (debuxo)

Recordo aquel día da carnicería en terras do tirano Xerxes, ese persa egocéntrico, que se facía chamar ``rei`` pero que se preocupaba máis por se lle faltaban mulleres e cartos que os ríos e ríos do sangue que derramaban os corpos dos seus soldados, incrédulos, ó pensar que o seu venerable e Todopoderoso rei cumpriría con todo o prometido. Tivemos que esperar a nosa vinganza por aqueles 300 homes libres ao mando do rei dos leóns...

ATA QUE CHEGOU ESE DÍA :

Eramos 2000 homes, nin máis nin menos, cunha lanza e mais un escudo nas nosas mans, fronte a aquel que roubaba a liberdade a tódolos pobos, non só de

Grecia, senón que tamén de toda Europa, de toda Asia... De todo o mundo. Eramos 2000 homes dispostos a derramar ata a última pinga de sangue para liberar a toda Esparta, a toda Grecia e a todo o mundo das gadoupas de Xerxes. Por iso no campamento, o día anterior, e a pesar das ameazas do covarde que se esconde tras as costas dos seus súbditos, estabamos ansiosos por que Helios espartase do seu letargo. <<i>Bañaremos o campo co sangue persa!>>, arengaba sempre motivado, o noso xeneral, Desdenos, valente onde os haxa.

Finalmente, aí estabamos , esperando a colisión coas espadas afiadas e as súas armaduras. Crían aqueles 15000 egocéntricos coma o seu rei que matarnos sería coser e cantar... Pola boca morre o peixe. Eles non sabían o sufrimento que pasamos, abandonados de pequenos á nosa sorte; e non sabían que ese sufrimento, ese medo, esa anguria, esas gañas de volver aos brazos das nosas nais... Esvaécéronse nos recordos da memoria. Xa venceríamos á morte, vencendo os nosos medos. E así aconteceu. O escenario colapsado dos corpos sen vida de ámbolos dous exércitos. Sobrevivimos 600 homes, que levamos nas nosas mentes ós compañeiros que serán recordados tamén como homes libres, homes que lle romperon ó mundo as cadeas da represión e inxustiza do que nunca foi rei, por máis que se autoproclamase como tal.

POEMAS

Antía González Barral

Cristina Janza e Iustina (debuxos)

Sinto sentir o que sinto por ti.

Sinto que non o sintas.

Ás veces, sinto existir.

Sufro por non querer que sufras.

Sufro por verte sufrir.

Ás veces, sufro existir.

Quero ser a que non te quere.

Quero ser a que é sen ti.

Ás veces, quero existir.

...

Perder o medo a perderte
foi o que me perdeu a min.

Perdín os soños, a honra, o xuízo...

Perdín o rumbo ao perderte a ti.

Perdín moito tempo xogando
a un xogo que non puiden gañar.

Agora xa non se me perde nada
nesta estúpida vida de azar.

Perdínlle o respecto á morte
ao perder a cabeza por ti.

Perdín a paciencia, perdín o norte.

Perdino todo ao perderte a ti.

Non foi máis que a túa obsesión,
odisea amarga que me tortura,
ao ver o ocaso e maillo solpor
na ominosa mirada túa.

Foi a miña obstinada existencia
culpable de quedar engaiolada,
seducida pola falso feitoza
da túa ominosa mirada.

E obstinada no silencio
decidín ocluir as palabras:

"Xa non preciso do teu osíxeno"

"Xa non preciso da túa mirada".

...

Roza o teu alento, tenue caricia,
contra os meus beizos sempre silenciosos
que ao sentir os teus, danzando armonio-
sos,
berran con beizos cheos de ledicia.

Achéganse máis, fartos de avaricia,
e logo de bicar os teus ansiosos,
Despídense de vagar, cadenciosos,
febles e cansos, donos da asfixia.

PRELUDIO

Escoiten todos o Requiem
desta nova primavera
onde as nubes verdes choran
pola ida das primeiras.

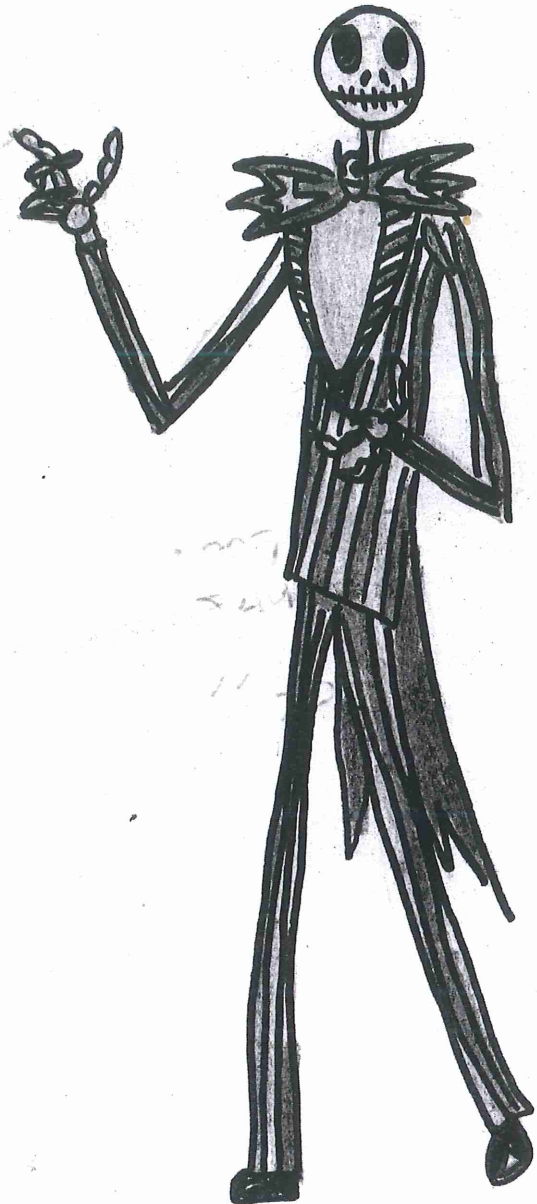
Escoiten o laio do mar,
escoiten o laio das ondas
que cansas de engordar en
terra
vomítanse unhas ás outras.

Escoiten ás persoas berrar
entre ataques epilépticos,
entre sangue, balas fume...
Entre o ruído dos coitelos.

Escoiten o preliminar
deste novo manifesto.
Escoiten a guerra pola "paz"
Escoiten a guerra polo vento.

Escoiten todos o Requiem
mentres len o epitafio
desta nova primavera.

Mentras len o epitafio

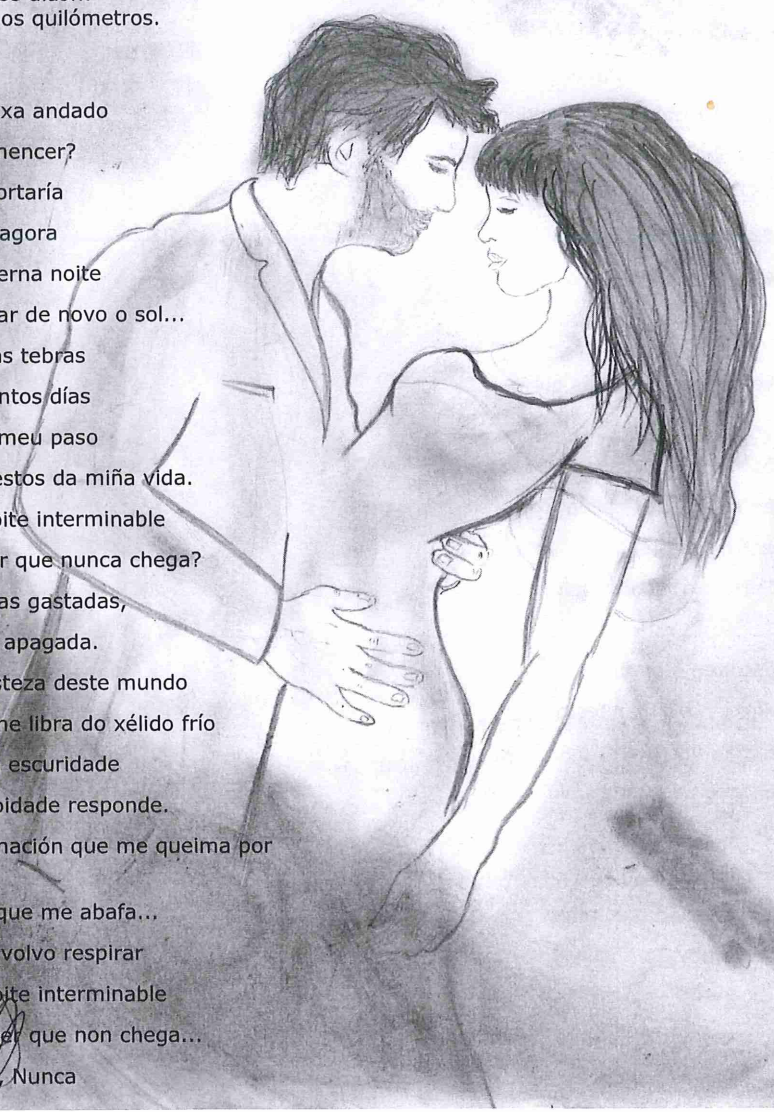
+ POEMAS

Sergio Castromán

Lara Piñeiro (debuxo)

Pasan os días os días...
mais só conto os quilómetros.

Canto levo eu xa andado
buscando o amencer?
É non me importaría
arriscalo todo agora
nesta fría e eterna noite
tentando atopar de novo o sol...
Viaxeí entre as tebras
non sei por cantos días
recollendo ao meu paso
os desfeitos restos da miña vida.
Isto é unha noite interminable
ou un amencer que nunca chega?
Unhas zapatillas gastadas,
unha lanterna apagada.
Bebendo a tristeza deste mundo
no que nada me libra do xélido frío
de estar nesta escuridade
na que só a soidade responde.
Unha contaminación que me queima por dentro
unha presión que me abafa...
Abro os ollos, volvo respirar
Isto é unha noite interminable
ou un amencer que non chega...
Nunca, Nunca, Nunca

TEXTOS FINALISTAS DO III CONCURSO DE MICROTTEXTOS TERRAS DO UMIA

MICROPOEMAS.

CATEGORÍA C (ESO)

Pola falta dun sorriso.

Polas miñas terras morriñentas
pasa o vento dos teus sentimentos,
e cando me sinto soa e este pasa
recordo todos eses bos momentos.

Marisol Diz, 4º ESO

Sentía

Sentía o vento zoar sobre a miña pel
Sentía os cabelos da herba cantando na
miña orella
Sentía os teus ollos observando
como te esquecía

Nerea González Barral, 2º ESO

O vento

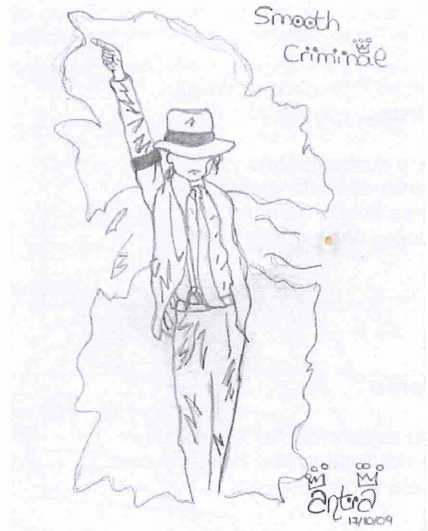
O noso amor é como o vento,
é longo pero moi lento.

Alex Casal Sabarís, 1º ESO

Iustina (debuxo)

CATEGORÍA D (BACH)

É

Vento é, primeiro escravo da terra
Vento é, hoxe, o máis libre dela

Adrián Romero, 2º bach

Forte e invisible

Move as follas dos meus recordos,
Tírame e faime voar.
Pensei que era un vento imparabile
Pero non, é o amor.

Margarita Rey Fernández, 2º bach

Por que ti?

A lúa mostroume o teu rostro,
As augas murmuráronme o teu nome,
O vento tróuxome o teu olor.
Por que ti? Se es o único ao que non
debía mirar.

Andrea Francisco, 1º bach

CATEGORÍA C (PROFESORADO E PAIS)

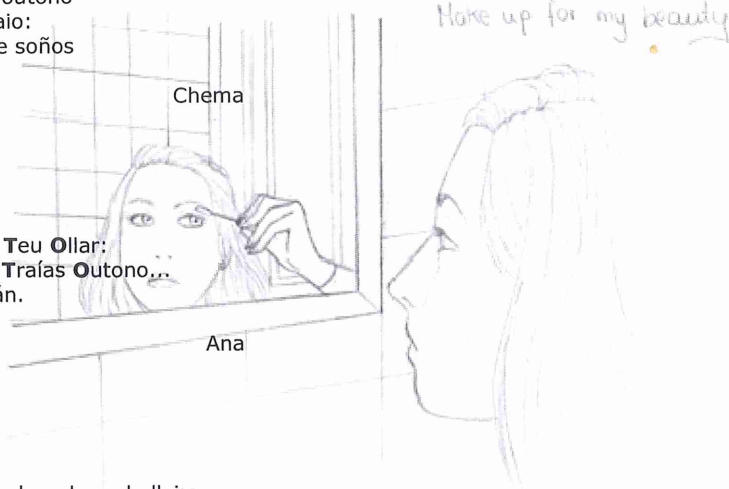
MICRORRELATOS

CATEGORÍA C (ESO)

Aires...

Fero curisco xeado
Vento dourado de outono
Brisa florida de maio:
Canles flotantes de soños

Cristina Janza (debuxo)

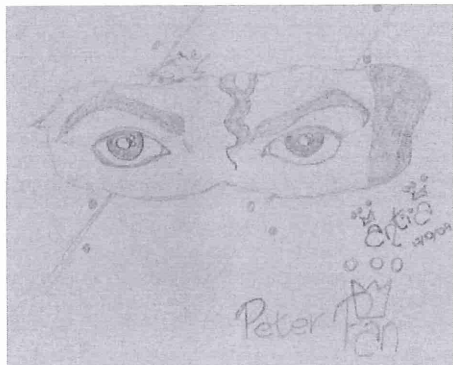
Verán

Viu Esperanza No Teu Ollar:
Vento Estéril. Nel Traías Outono...
E ela ventaba verán.

Soños

Como o vento zoando pola carballeira
pelican os mecos da corveira

Gema

Antía Piñeiro (debuxo)

Ti, eu mais ela

Sábado noite. Frío, vento, ti, eu, mais ela. Unha noite mala para destapar verdades. Ti con traxe negro, eu coa maqui-laxe estragada. Rídesvos.

Todo comezou na inauguración dun local novo. Logo de bailar, foi buscar unhas copas, pero como tardaba moito funo buscar.

E atopeino...

O rímel tintoume o rostro. Mirámonos os tres.

Pasado un mes xa non había feridas pero si cicatrices. Un día, indo para o piso, encontreime con ela nun paso de peóns. Para desgraza miña, viñéronme á cabeza todos os recordos daquel día; para des-graza dela, eu ía dentro do coche.

Estefanía Treviño (4º ESO)

Noite de Tormenta

Quería bailar co demo, mais non podía. Os seus pés non lle deixaban, eran demasiado torpes. Se tivese ás, como os anxos, non precisaría dos pés para bailar. Un anxo bailando co demo!! O ceo e o inferno escacharían de risa coa escena... Chegou a súa quenda e seguía a poder bailar soamente cos torpes dos seus pés. O demo e ela bailaron baixo a luz da lúa e a el gustoulle tanto que bailaron por eternidades. Bailaron como baila a chuvia co vento nas noites de tormenta.

Antía González (4º ESO)

Sentidos

E despois de tanto tempo, volveu oír o son do vento, tocou a risa dos nenos, degustou o piar dos paxariños... Pena que agora só poida ver polas mans.

Mónica Mella (2º ESO)

CATEGORÍA D (BACH)

Pensamentos dun peregrino

Camión pola longa rota da vida e sinto eses ventos que acarían o meu corazón, en sinal de esperanza de que algún día a vida deste esgotado peregrino e dos que coma el deixan a súa suor e bágoas para chegar ao destino que hoxe en día está cada vez máis lonxe e fainos sentir Febres ante os ventos de pesimismo e abandono. Mais non hai máis dono do noso corpo ca nós mesmos. Debemos seguir. O tempo premia aos que o usan con sabedoría e castiga aos que abusan del. Debemos seguir adiante para ventos de cambio por fin conseguir.

Walter Rodríguez (1º Bach)

Cinzas

...E levou o que era o meu amor, o vento levou as súas cinzas ao mesmo tempo que levou as miñas bágoas ... e a miña vida.

Carolina Nieto (1º bach)

Estefanía Treviño (debuxo)

Distancia

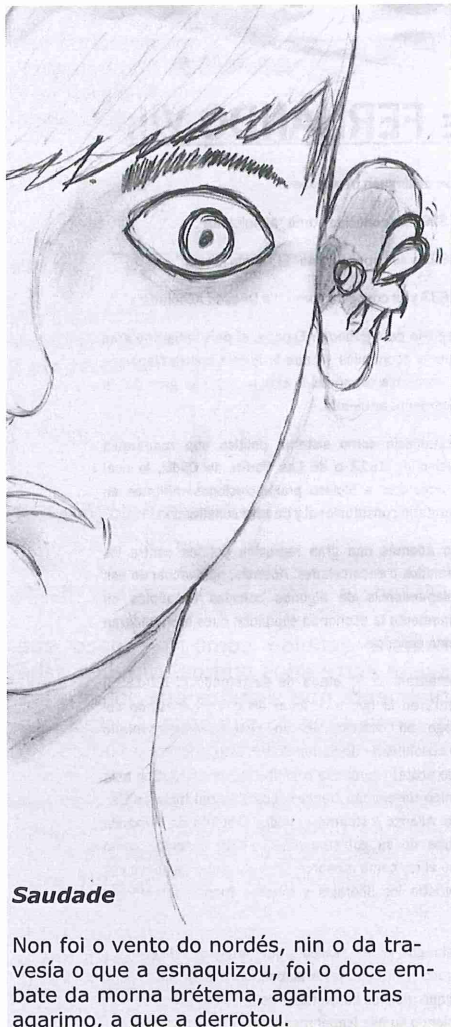
Palabra definida como o espazo que existe entre dous puntos. Ninguén sabe realmente que significa esa palabra ata que non a ten na súa boca. Gustaríache saír da casa, marcar nove díxitos no móbil e dicir: "Vémonos en cinco minutos no teu portal?" pero non podes por culpa da distancia. Aínda que che queda a esperanza de que algún día estarás con el mentres o vento quente asubía.

Por iso, cando a xente pregunta que é a distancia e contestan "espazo entre dous puntos" sempre sorrió. Se realmente soubesen o que é a distancia nunca contestarían iso.

Antía Piñeiro Devesa (1º bach)

CATEGORÍA D (PROFESORADO)

Cristina Mella (debuxo)

Saudade

Non foi o vento do nordés, nin o da travesía o que a esnaquizou, foi o doce embate da morna brétema, agarimo tras agarimo, a que a derrotou.

Gema

Trepando soños

O futuro tolleito, rachado polo vento, cosido a balazos de inxustiza, borrado do mapa.

Quen pode atallar a besta humana esfaameada de cobiza, borracha de poder, enzoufada de mentiras, bufando democracia?... Non hai ninguén en ningures?? Todos anestesiados ou durmidos! Non vexo puños, nin mans unidas, nin berros na rúa? Só escravitude de cordeiros, de sol a sol. Só cobiza cega.

Pechados na súa torre de marfil, a algúns non lles chegarán os días da vida para devorar a morea de soños que roubaron!

Chema

Eu soaba, zoaba coma o vento da montaña, entre lusco e fusco auga e luz falaban de min o ARCO da VELLA

Nu: Ti nazi-ches con verme-llo na lingua?

Do: Sí, re-cor-do os bechos, sempre.

Nu: que fixeches para afastalos?

Do: Collín as cores. Cada fala é un timbre, cada timbre unha cor, tod@s soamos diferente. Collín o azul-blue do sentimento, co ritmo do choro brasileiro, lamentoqueixido. O branco das sementes vertidas dende o instinto, restos de corpos, folerpas de queixo-terra. Corpo e alma interpretaron a dúo novos sons sobre os vermes. E ti?

Nu: Eu soaba, zoaba coma o vento da montaña, entre lusco e fusco auga e luz falaban de min o ARCO da VELLA

Entón biqueille o novo día na súa fronte suave, e murmurei -i...

Pedro

DON DE LINGUAS

Katia Ferrín, 4º ESO

Cristina Janza (debuxo)

Galego:

Esas palabras,
Ditas aquela noite
Levounas o vento, pero,
Seguen no meupensamento.

Castelán:

Esas palabras,
dichas aquella noche,
se las llevó el viento, pero
siguen en mi pensamiento.

Francés:

Ces paroles là,
Dites cette nuit là,
Le vente les a emportées,
Mais elles restent dans mes pensées.

Alemán:

DiesenWörter,
GesagtdieseNacht,
Sie war von der Wind genommen
Abersie sin dimmernochimmeinGewissen

Italiano:

Quelle parole,
Dette quella notte,
Il vento le ha portatavia,
Mar estano nella mia mente

Euskera:

Gauhorretanesandakohitzhoriek
Haizeateramanzitue,
baina,
nirepentsamenduansagitzendute.

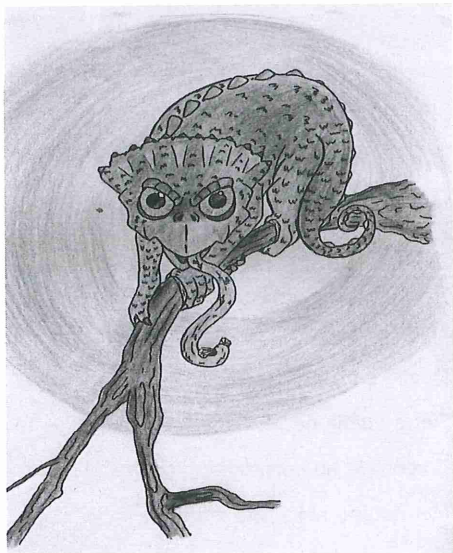
Portugués:

Essas palavras,
Ditas naquela noite,
O vento as levou, mas
Elas ficam nos meus pensamentos

ENRED... ANDO

FRASES CÉLEBRES-GRACIOSAS DOS NOSOS PROFESORES/AS

Juan Froján (debuxo)

Dolores Maceiras:

Tenéis que estudar, porque a lo mejor un día podéis estar tomando un café con los amigos y ponerlos a hablar de Napoleón Bonaparte, por exemplo.

A ver "Troitiño", dime la Unificación Alemana. (O apelido era "Treviño").

Callados! Callados! Venga, ir repasando que os voy a preguntar.

Gema Barreiro:

Shhhh....

Shhh!...Callaros!...Shhh!...Callaros!

Arturo (Relixión):

Ah Iván!! Pero xa che dixeron que tiña que ir ó psicólogo? Jejeje

Que way oye! Que bien meus meniños!

Luís Fajundes:

É "cuncupiscible", e non cucupiscible, cacapiscible nin cucurrucucupaloma!!

Por favor, o xustificante!

Fran, deixa de falar ca mesa que xa está a pobre patas arriba de tanto escoitarte! (a mesa estaba patas abaixo)

Chema (plástica):

Alumno: "Profe, tes un rotulador negro?"

Chema: "Como o queres, negro claro ou negro escuro"

(Debuxando tanxentes)

Tócanse aquí, tócanse aquí e aquí vólvense a tocar.

Non sei se "sementende".

(Un alumno preguntalle: Chema, como se resolve un exercicio)

Trazas, todo se resolve con trazar.

José Escudero (Xefe de estudos):

Vós sabedes o que teño colgado detrás da porta do meu despacho? "Yo no soy tonto"

Piensa lo que dices antes de decir lo que piensas.

¿Por qué? ¿Por qué? ¿Por qué?...

Ánxeles (matemáticas):

Un alumno esbirra.

Ánxeles: "Santiño!!"

Para resolver este exercicio esta é a mellor "erección".

Fernando (matemáticas):

Noooooon!!!

Chegou por hoxe!!

José Luís (plástica-bioloxía):

O malo que ten a reprodución asexual e que non se disfruta tanto coma na outra.

Teresa Carballo (Inglés):

Do you understand what I'm saying?

Esther Budiño:

Me reí, pero con tristeza

No duermo, y despierto y digo, no avanzamos...

Porque ahora vamos bien, sino estaría hundida.

Uy!! Qué feliz vengo hoy, me encanta esto de la relatividad... Pero bueno, y a vosotros que os importa!!

Ay chicos! Es que a veces me doy cuenta de lo mucho que grito. Pues...¡¡El adjetivo!! [...]

Abel, ¿te traigo un paquete de plastilina?

Abel, ¡¡abstráete!!

Margarita (Bioloxía):

Día despois do 5-0 do Barça-Madrid:

Veña! Ide á páxina 100 e facede o exercicio 5, e quero que poñades polo menos 5 exemplos.

Alumna: "Profe, que é un espasmo?"

Margarita: "Un espasmo é o que che vai dar cando che dea un sopapo! Veña, ponte a traballar!!

Ana Rial:

Un boli sen alumno non é nada!

Non che entendo...

Rosa M^a (Francés):

Dijéramelo

Sa nubló porque estudiéis

Emperativo

Miguelz:

Ceteris paribus!

Mi amiga Cayetana y mi amigo Charles "The Ears"

Valga la redundancia

Corramos un estúpido velo!

Suso (Bioloxía):

A ver, vamos ventilar un pouquiño a clase!

Por que me atacades a min?! Un humilde funcionario!

María Sánchez (Física e Química):

[...] E por unha piruleta...??

Alumno pouco aplicado:

¡Le pego a la coca!

María:

Yo no.

Alberto Abadín:

Diacordo

Cristina (Matemática):

Nas ten, nas hai.

Pilar Liñares (Inglés):

Thaaaaaat's aaall!!

Fernando (Matemáticas):

Java, a tu sitio!!

Xosé Candal:

Veña, rápido!...de Bouzas!

Inés (Informática-Tecnoloxía):

O respectiño é moi bonito.

Lois:

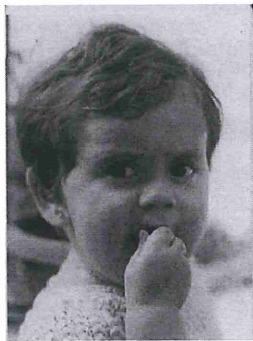
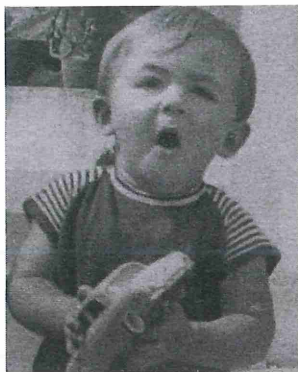
Non son capás de ler isto. Xa me disían os curas: "Vaste quedar cegho".

O logotipo de Caixanova forma un triángulo. (Pasan trinta segundos) Díxenvos o do logotipo de Caixanova?

Se os de aí atrás non vedes, deixade o sexo.

QUEN É QUEN?

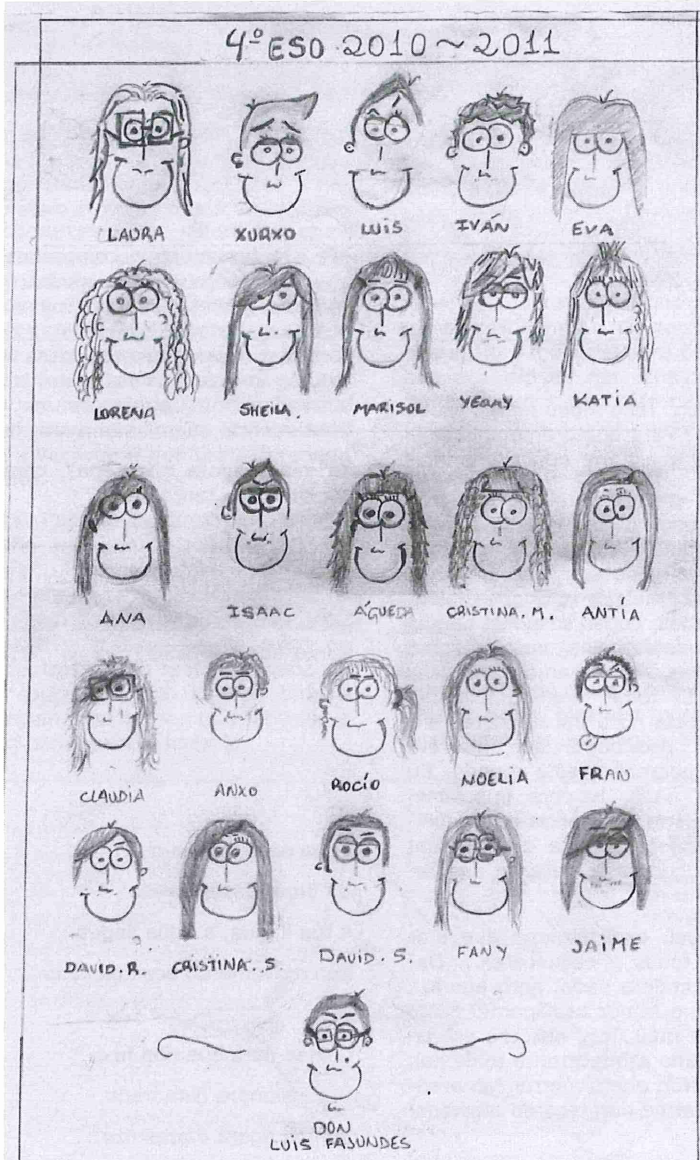
Hai cinco pequenos e catro maiores, quen non medrou?

QUEN FALTA?

Xurxo Aboy

TOMANDO NOTA

Daniela Buceta, 1º Bach

Propuxéronnos na clase de lingua que fósamos anotando anécdotas que nos pasasen que tivesen que ver coa lingua. Pois ben, hoxe 27 de abril comezo con este traballíño, a ver que sae de aquí.

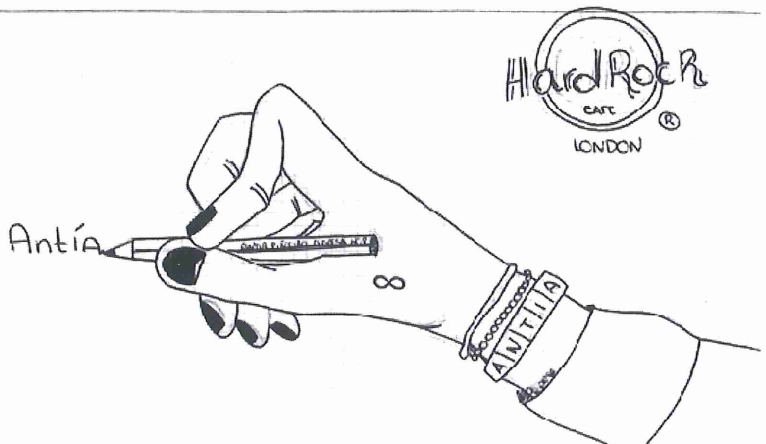
Hoxe pola tarde iamos miña irmá mais eu cun amigo, Berto, cara á súa casa a Padrón. Primeiro tivemos que ir a Santiago a buscar a miña irmá e cando viñamos de volta parounos a policía. Sinceramente, eu xa estaba asustada porque non sabía que nos ía dicir. Cando o policía se achega á porta do noso coche e comeza a falar... A miña sorpresa nese momento foi ver que nos estaba falando en galego, por que me sorprendeu?? Pois porque nunca escoitara a ningún policía falar galego e a verdade é que me sorprendeu gratamente.

Hoxe é 28. Pola mañá cando fun ao dentista houbo unha cousa que me chamou a atención. Acompañoume meu pai e cando chegamos saudounos e todo ben. Pero nun momento deime de conta de que o dentista a meu pai faláballe en galego mentres que a min me falaba en castelán continuamente. Estiven toda a tarde preguntándome por que faría iso e aínda non conseguí descubri-lo.

Hoxe 29 non me aconteceu nada interesante así que vou contar unha "anécdota" do verán pasado. Durante todo o verán estivo un amigo meu de Madrid aquí. Cando chegou nós tiñamos que falarlle en castelán pero enseguida el empezou a mostrar interese por entender o galego. Comezou dicindo algunha palabra solta e preguntábanos se a dicía ben ou non. Despois de que pasaron os tres meses do verán e de estar case todos os días xuntos, cando volveu para Madrid xa foi falando algo de galego e entendendo todo case perfectamente. De feito, agora cando nos comunicamos por internet ou por teléfono falamos en galego.

Hoxe vou contar o que nos pasou a min e a meu pai. Fomos a Vilagarcía a mercarlle un regalo a miña nai para darllo mañá xa que é o día da nai. Chegamos a unha tenda e vimos un bolso que nos gustou pero non tiña o prezo posto, logo collino e achegueime á dependenta e pregunteille "canto custa este bolso?". Ela xirouse, miroume con mala cara e foi atender a outra señora. Naquel momento quedei flipando . Deixei o bolso no sitio e díxenlle a meu pai que xa lle mercaríamos outra cousa, non sei por que a dependenta fixo iso pero o que teño claro é que non volvo entrar nesa tenda.

Hoxe domingo fomos todos á casa dos pais de Berto. Eles son todos de Madrid e levan aquí uns dous anos. Nós, meus pais

Antía Piñeiro (debuxo)

e miña irmá, falamos en galego sempre e eles enténdennos á perfección pero non acostuman a falalo xa que entre eles falan sempre en castelán e entón o que fai a nai de Berto cando fala con nós é mesturar os dous idiomas e dicir expresións bastante graciosas como "Le pusimos un fecho a la puerta" ou "cuidado con esa tartera que está caente".

Agora mesmo está aquí na miña casa o meu curmán pequeno Hugo. Estaba falando con el meu tío e faloulle en galego e meu primo, que está acostumado a que lle falen castelán, díxolle: "¿Que pasa, no sabes hablar bien?" Quedei parva, preguntome se iso llo dirán no colexio ou onde o oíría porque non é algo moi normal.

E hoxe, a última historia. Este verán pasado veu o mellor amigo de miña prima de Suíza de vacacións e estivo con nós dúas semanas, case estabamos con el todos os días, iamos á praia, a tomar algo, de festa... pasámolo xenial, o único problema que había era que el non sabía nin castelán nin galego e ás veces facíanos algo complicado comunicarnos xa que tiñamos que falar en inglés e non sempre nos entendiamos ben. Encantárame poder falar con el en galego, eu xa llo dixen unhas cantas veces e díxome que ía aprender o noso idioma.

E ata aquí as miñas anotacións. Espero que serviran para facervos pensar...

UMM, QUE GUSTO EN GALEGO!

Martín Agrelo Janza, 1º Bach

Este é o nome dunha das actividades que realizou o EDLG do Instituto este ano. Non penseades mal, a actividade só consistía en promover a nosa lingua na hostalaría local. Nesta iniciativa participamos os centros que forman parte da Coordinadora Terras do Umia, é dicir que se levou a cabo non só en Caldas senón tamén en Portas, Barro e Moraña.

O que realizamos foi unha serie de enquisas para coñecer os hábitos lingüísticos dos bares, restaurantes ou pubs; por exemplo en que idioma eran atendidos os clientes xeralmente, ou como tiñan rotulados os seus negocios.

Pero a parte máis interesante consistía na tradución que ofertabamos, totalmente gratuíta, de cartas, listas de prezos ou calquera cartel que tiveran polo local; por suposto traducións á nosa lingua, pero tamén a inglés ou francés. Ademais, polo feito de colaborar connosco recibirían un diploma na celebración da Festa da Lingua, que se organizou o pasado 4 de maio diante de numeroso público.

Hai que dicir que a acollida desta actividade foi desigual nos establecementos caldenses, dos trece locais que visitamos en ningún mostraron interese pola lingua, así pois, por unha razón ou por outra o noso centro non tivo a honra de entregar ningún diploma, aínda que si o fixeron o CPI Alfonso VII e o nosos compañeiros de Moraña e Barro.

Para finalizar conviría facer unha reflexión da situación especial de Caldas, porque a verdade é que foron abundantes as

negativas a colaborar, máis que na periferia, e isto só se pode deber a que existe unha importante sensación de inferioridade da nosa lingua respecto ao castelán. Constatamos que está practicamente desaparecida de ámbitos como o comercio e, se cadra, conviría que fôsemos os clientes os que conseguísemos reverter a situación porque o cliente é o que paga e, polo tanto, o que ten (ou hai que darlla) a razón: se todos fixésemos un esforzo por usar o galego nas tendas e nos bares igual conseguiríamos que as cartas, a cartelaría e a atención fose, tamén, en galego.

REPETIR CURSO SÓ CON ALGUNHAS MATERIAS

Abrahán Sande, 1º Bach

Boas compañeiros! Aquí estou para contarvos a miña experiencia académica deste último ano, que espero teñades en conta para quitardes unha conclusión:

Comezo... O ano pasado estudei en 1ºC. Hai xente que xa sabe o que iso conleva, pero para a que non, pódovos resumir esa clase como a peor clase (a nivel académico, por suposto) dun lonxevo período de tempo no instituto. Algunha xente dese 1ºC deixou o bacharelato, unha pequena porcentaxe pasou a segundo e outra parte, bastante importante, repetimos curso. Pois ben, deste último grupo, no que me incluío, algúns suspendemos menos de 5 materias e, polo tanto, nas materias superadas o ano anterior consérvanhe a nota aínda que a asistencia a clase segue a ser obrigatoria.

Isto de repetir e que che conserven as notas soa ben, non si? Pero moito ollo, que todo ten o seu aquel! Con só tres materias (no meu caso, insisto, falo de min mesmo) corres o risco de descolgarte.... como? Pois con unha cadea de

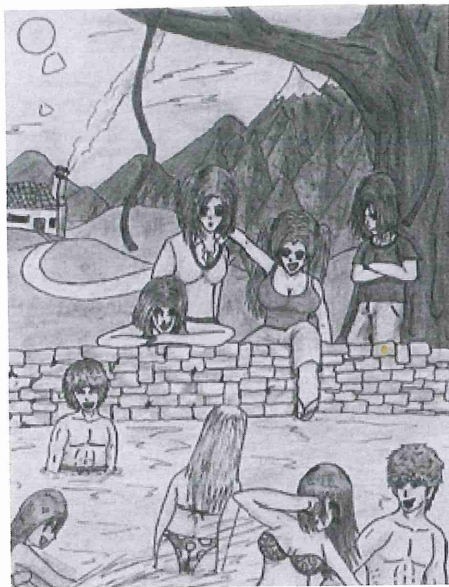

Cristina Janza (debuxo)

“infortunios”, por chamalo dalgunha maneira. Por que? Porque ata que en setembro te ves coas notas na man, e ves que tes que repetir, non sabes o que é. Poste a pensar que por non quitares unha materia máis vas perder un ano da túa vida repitando. Ves que algúns dos teus compañeiros pasan a 2º, que agora fan un exame e con sorte (ou con traballo, xeralmente resulta máis útil) en setembro van por aí á universidade, cousa ansiada por todos, penso eu. Mentres tanto, ti repites 1º de volta... e non mola nada! Empezas o curso desanimado e isto desemboca en fanar ás clases que xa tes aprobadas, e iso, á súa vez, conleva fanar ás veces algunha das que aínda tes suspensas. Loxicamente, e como todos sabemos, os profesores cando fas isto quitan as súas conclusións, non? Pois ben, non serás capaz de remontar o curso.... Porque pensa neste detalle: que costumes tes? Pilleite! Non ir a clase, non traballar... E como vas recuperar todo iso? Supón un esforzo considerábel que intentarás pospoñer o máximo tempo posíbel, concretamente ata o día antes do

exame. E se xa non es capaz de estudar 5 minutos seguidos... como vas estudar un exame? Non hoo, non dás! Ah.... e na casa que? Non sei no voso caso que pasaría, pero no meu non gustou e, evidentemente, unha nai e un pai que queren o mellor para un fillo non penso que queiran prolongar esa situación.... non si? E entón castigarante...

E que é o primeiro que che quitan? Que non che deixan saír da casa! E con deza-sete ou dezaoitto anos gusta saír, non? E a partir de aquí, dis ti... estudo e xa está! Pero non dás... De seguido tomarás a postura á defensiva de "ai, van ver: non saio, non estudo".... O carallo vintenove! O que vai ver vas ser toi! Porque un sábado pasa, dous.... pode, pero tres non, por aí non paso. Chegados aquí intentarás! Veraste obrigado a estudar, xa que é a túa única opción... Pero hai un problema, lembrás?: Nos tes hábito, non es capaz de remontar todo iso!

Juan Froján (debuxo)

Que conclusión quitas? En pensando... creo que paga a pena baixar os cóbados un pouquiño e evitar esta opción, non é boa. Caso de presentarseche esta situación, agora xa sabes o que pode pasar, polo tanto, se che toca non sigas este camiño!

VIAX... ANDO

DIARIO DO INTERCAMBIO ESCOLAR LYCÉE VIAL - IES AQUIS CELENIS.

Claudia Iglesias, 4º ESO

<http://intercambiosaquis.blogspot.com/>

Xoves 7

6:00 am, aeroporto de Lavacolla, Santiago.

Ao mando Claudia.

Aquí comeza a nosa viaxe. Sete días nos que conviviremos cunha familia, costumes e país distintos, que nos farán abrírnos como persoas e unirnos máis, tanto cos franceses coma cos galegos que imos a esta viaxe.

12:30 pm, aeroporto de Nantes.

A pesar dun pequeno retraso e unhas cantas turbulencias chegamos sans e salvos a Nantes J. Agora, coa axuda de Thierry, o profe de historia do Lycée Vial, chegaremos ata o instituto.

Algunha hora despois...

Estamos comendo na cantina do Lycée Vial. Todos nos queixamos da comida, pero seremos nós os que temos un padal

exquisito, porque os franceses papan coma nada xD.

O instituto ten certa semellanza co de Harry Potter, xa que é do século XIX e ten a mesma estrutura.

É a hora de coñecer os nosos correspondants. Esperamos que nos levemos ben.

Venres 8

Clase de 8 a 10 e diversas opinións ao respecto. A algúns gustáronlles, a outros non, é o normal, son clases.

Tócanos andar un pouco para chegar ao castelo de Ana de Bretaña. Así de paso ímonos familiarizando co centro de Nantes.

2:00 pm. Xardíns do foso do Castelo.

O castelo é moi bonito, o mesmo que os seus arredores. Pola tarde tócanos un longo percorrido polo centro histórico da cidade acompañados por un guía, e des-

pois, o reencontro cos nosos corres para planear a fin de semana.

Sábado 9

Onte á noite, a miña corres eu e mais fomos á casa do corres de Isma, Hugo. Laura, Isma, os nosos correspondants e eu fixemos unha pequena festa e ao final quedamos a durmir alí.

Hoxe pola mañá, Laura e a súa corres (Clémentine) e a miña corres (Léa) e mais eu regresamos ás nosas casas para prepararnos e ir á praia. Despois, reunímonos na estación para coller un bus que nos levará á praia. E xusto aí comezou a nosa aventura, e xa leredes por que o escribo. Cando chegamos á estación había 300 persoas para entrar nun bus de 50 prazas (os franceses é ver un raio de sol e ter que ir á praia) e toda a xente se amoreou na porta do bus, veu a policía etc. xD Ao final tivemos que ir á estación de tren para coller un que nos levase á praia. Pero xusto cando chegamos alí o tren saía da estación e tivemos que correr e meternos nel de incógnitos, sen pagar. Entón pillounos o revisor e despois de negociar con el, conseguimos marchar sen pagar e baixar na seguinte parada. Dese xeito, volvemos á estación e informáronnos de que non había máis trens, polo tanto, agora atopámonos nun parque comendo, nós (Isma, Laura, Carlos e eu), e eles, os nanteses, correspondants e amigos, que en total somos catorce.

2:00 pm. O parque de enfrente da estación.

E agora dinnos que se imos á praia! Estes franceses por un pouco de sol o que sexa! Pois veña, á praia todos ! Esta vez polo menos mercamos os billetes jajaja

9:00pm. Chez Léa

Xa volvemos da praia! A auga, fría como a da Lanzada máis ou menos jaja. Agora ímonos preparar para saír un pouco de noite.

Domingo 10

Hoxe pola mañá ... DURMIR !! entre

Recepción na aula de xeo do lycée Vial

Visita guiada de Guérande

Les Salines de Guérande

tanta viaxe de onte estabamos cansadísim@s ...

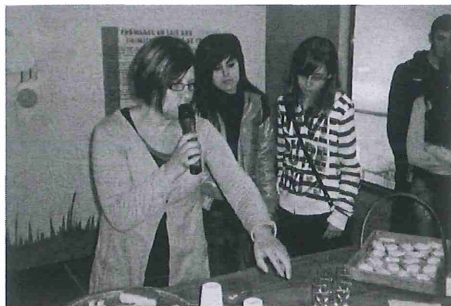
Pola tarde ás atraccións, os de sempre: Carlos, Laura, eu e os correspondants (Ísma non veu porque tiña comida cos avós) e a verdade é que non nos coñeciamos antes deste intercambio pero agora levámonos moi ben, e todo grazas a esta viaxe J .

O resto non sei como o pasarían pero penso que farían cousas polo estilo das nosas.

Luns 11

Hoxe, día de cambios: do sol pasamos ao orballo e a xente que estaba descontenta

Na queixería Beillevaire, en Machécoul

Les Machines de L'Île

coa viaxe empeza a abrirse cos corres despois dunha longa/curta fin de semana. Empezamos a collerlles cariño :\$

Segundo día que nos reunimos os aquis-celenienses e esta vez para ir de excursión xunto cos franceses.

Pola mañá, Gerande, un pobo medieval, e as salinas da mesma, coas súas respectivas explicacións. Barbaridades sobre torturas do medievo, no pobo, e sobre as toneladas de sal que se recollen, nas salinas.

Á aprés midi a visita dun trasanlántico.

Martes 12

Na queixería, antes da explicación da mesma.

Penúltimo día. Pouca xente quere deixar os seus correspondants.

Atopámonos nunha especie de sala de actos na que nos van dar unha pequena charla. Despois pasaremos a ver a queixería por dentro.

Comida no Lycée, 1:00 pm

Segundo día de cantine. Hoxe fixemos trampa: fomos ó Monoprix a mercar algo, non vaia ser que non nos guste hoxe tampouco a comida.

Penúltima tarde, parque á beira do río Loira e diante do museo das máquinas da illa.

Dentro dun pouco visitaremos as máquinas da illa. Son uns aparellos sorprendentes que elabora un grupo de Nantes. Uns anos atrás fixeron un elefante xigante, que se atopa agora mesmo na entrada e que anda, bota auga pola trompa, abre e pecha as pálpebras... Tamén visitaremos os seus próximos proxectos, os cales poderemos probar.

Terraza dun bar do centro de Nantes, á tardiña.

O grupo de sempre J , pero esta vez tamén Águeda e a súa corres. Risos. Todos estamos contentos en Nantes. Case ningún quere marchar tan cedo L .

OPINIÓNS SOBRE O INTERCAMBIO

(no avión de volta a Galiza)

Velaí van diversas opinións sobre diferentes integrantes desta viaxe.

Son Laura Padín e como participei neste intercambio con Nantes, creo que teño o honor de dicir que isto é unha experiencia única, preciosa e inesquecible. E a parte de ser moi beneficioso para nós porque aprendemos a lingua francesa, tamén nos fai coñecer moito mellor ós nosos compañeiros do instituto cos que apenas mantiñamos relación antes.

A verdade é que os dous primeiros días non foron moi divertidos, xa que non tiñamos confianza cos nosos correspondants e non nos sentiamos cómodos. Pero... ao longo do tempo íámolo pasando cada vez mellor.

Eu teño que dicir que a miña francesa chamada Clémentine foi moi simpática, amable e portouse estupendamente. Ten unha forma de ser moi parecida á miña e iso fixo que chegáramos a manter unha gran relación. A verdade é que hoxe, hai un par de horas que nos despedimos e... deume moita pena. Sempre estivo pendente de min e incluso organizou unha festa para que coñecese os seus amigos Julliete, Léa, Marion, Eva, Jeane, Aude, Joffrey e Hugo, e así poder estar tamén cos meus amigos.

Ben, non me lío máis que @s demais tamén queren escribir.

Laura Padín

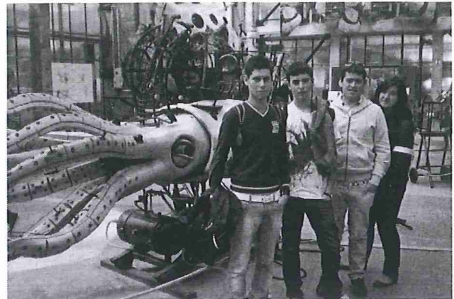
Son Martina e tiven a gran sorte de poder participar neste maravilloso intercambio con Nantes. As persoas que coñecemos foron todas xeniais, profesores incluídos. Isto serviunos para medrar como persoas e coñecer este idioma mellor.

Coa miña correspondant, Tamta, tiven a sorte de levarme moi ben con ela e que es comidas da súa nai fosen moi boas xD. Ao principio estaba desexando volver á casa, pero coa chegada da fin de semana a cousa cambiou e ó final non quería marchar de alí. Puidemos visitar Nantes, a cal é unha cidade moi interesante historicamente.

En canto a malas experiencias, non tiven moitas e a peor foi ter que ir a clase.

Despídome, bicos e abrazos de :

Martina

Ola, Nantes acolleunos moi ben, é unha cidade moi grande e moi bonita. Sinceramente preferiría quedarme un pouco máis porque o pasei moi ben e a familia tratoume tamén moi ben; sempre saíamos e descubrín un pouco máis de Nantes e a súa gastronomía.

A miña visita preferida foi á simulación dun transatlántico e " Les machines de l'Ille".

Encantoume, non tería dúbida ningunha en repetir.

Nerea

Ben, pois Nantes é unha cidade como o casco antigo de Santiago e a zona nova de Pontevedra, pero moito máis grande. Polo medio da cidade pasan tranvías e buses, pero a maioría vai en bicicleta.

A miña familia tratoume xenial, e probei moitas cousas novas de comer. Algo que me chamou a atención é que se descalzan antes de entrar na casa.

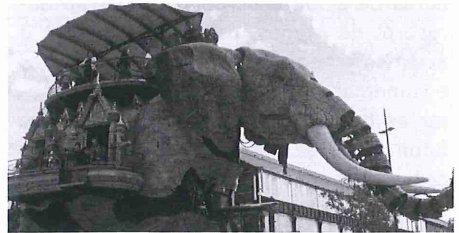
O instituto é enorme e as clases moi modernas. Os alumnos en clase están durmindo, co móbil, falando ou fumando xD Porque alí todos fuman.

En fin, que o pasei moi ben ^^ .

Rosalía

Pois nós tamén o pasamos moi ben e gustaríanos repetir a experiencia.

Lucía e Ana

AQUIS-TÁ GRECIA / DIARIO DA VIAXE

Cristina García Mella, 4º ESO

Tanto queixarse do avión... pero se chegaron voando!

Xoves, 7 de abril de 2011

15.50 (hora galega): Despois de tres horas de avión esperando chegar ao aeroporto de Atenas, parece que por fin o avión se achega a Grecia. Xa almorzamos e comemos no avión. Despois de recuperar as horas de sono, aínda que poucos foron capaces de durmir, reunímonos cada un co noso grupo de amigos/as para comentar como esperamos que sexa a viaxe. Algúns tamén sacan fotos mentres outros xogan ás cartas ou escoitan música e, os afortunados das xanelas, contemplan a paisaxe das illas gregas.

NOITE: Xa estamos no hotel, antes vimos o centro de Atenas e ceamos facendo uso do noso inglés!! xD

Venres, 8 de abril de 2011

Pola mañá visitamos a Acrópole e demos un paseo por Atenas -case nos cocemos-, quentaba moitísimo o Sol. Sen dúbida, a Acrópole impressiona moito cando estás en persoa, non ten nada que

ver coas fotos que nos ensinan no colexio... é ABRAIANTE!!

Pola tarde demos un paseo e fomos comer por aí... como di Antía "facendo uso do noso inglés". Hoxe tocou comer de Mc'Donalds, e despois visitamos a Ágora. Ao rematar fomos á praza Sintagma, moi coñecida aquí en Atenas, e puidemos visitar o famoso Hard Rock.

Sábado, 9 abril de 2011

O sábado pola mañá, de camiño ao teatro de Epidauro, fixemos "unha parada técnica" e sacámoslle fotos ao tan coñecido Canal de Corinto. Un pouco máis tarde chegamos ao teatro. Para comprobar a boa acústica, todos sentamos nas bancadas e escoitamos o ruído que facían os demais na parte inferior do teatro. Despois dirixímonos á antiga cidade de Micenas, onde ía moita calor, pois era pola mañá e daba moito o sol. Ao visitar a tumba de Agamenón paramos a comer nun restaurante con ese mesmo nome. Unha vez coa barriga chea dirixímonos a Olimpia, e despois de aloxármonos no novo hotel demos un paseo pola vila, hai que destacar que era moi bonito.

Domingo, 10 de abril de 2011

Neste día visitamos a zona arqueolóxica de Olimpia, unha zona ben fermosa e con moitas ruínas de antigos templos, ximnasio... e, como non, o estadio onde houbo os primeiros xogos olímpicos da historia.

Despois pasamos por unha ponte colgante enorme para chegar ata Delfos. Evidentemente, volvemos cambiar de hotel, este era totalmente diferente aos que levabamos ocupado anteriormente.

Ao rematarmos a cea, profesorado e alumnado fomos dar unha volta pola vila, e estivemos nun "pub"; pasámolo xenial! Ademais tamén estivemos acompañados dun grupo de estudantes italianos que estaban aloxados no hotel que se atopaba ao lado do noso.

Luns, 11 de abril de 2011

Comezando de novo a semana... Visitamos Delfos, unha zona arqueolóxica que se encontra na ladeira da montaña e ten unhas vistas espectaculares. Arriba de todo había un estadio, pero máis pequeno que o de Olimpia, e todos os que o quixemos ver tivemos que subir por aquel camiño que nos fixo suar tanto..., pero o final do traxecto pagou a pena!

Pola tarde dirixímonos a Kalambaka e instalámonos nun hotel que foi, sen dúbida, o mellor de todos; tanto na atención como nas instalacións. Tiña unha piscina impresionante, pero por mala sorte aínda estaba pechada (sen auga).

Martes, 12 de abril de 2011

Hoxe pola mañá visitamos dous dos seis mosteiros de Meteora, estes encóntranse no cumio dunhas grandes e altas pedras. Pola súa altitude dá a sensación, se as miramos dende Kalambaka, que van caer enriba das casas.

Pero despois da visita, e esta era a última, xa nos diriximos de regreso ao hotel Stanley do primeiro día, en Atenas. Como despedida, visitamos a zona marítima de Atenas e puidemos cear nuns restaurantes que estaban á beiriña do mar, cunhas vistas moi bonitas. Encantoume a última

noite en Atenas!!

Agora atópome aquí no corredor do hotel sentada no chan e escribindo isto. Teño algo de sono, e mañá témonos que levantar ás 5:00am, pero como as miñas compañeiras de habitación non se van deitar aínda, terei que esperar un pouco máis :D. Mañá espéranos un duro e cansado regreso a Caldas! :\$

Asaltos ao diario:

Ángel Iglesias, xa o primeiro día: "Eu teño un sono..."

Marisol: "Xa estamos chegando! No avión trátannos moi ben; a ensalada sabía fatal, pero é o que hai! :P Estámolo pasando xenial, pero estamos cansos, e cunhas gañas tremendas de durmir."

CrisMella: "Estouno pasando xenial no avión, gustoume moito, ademais era a primeira vez que ía nel. Faime moita graza Marisol, porque cada vez que se achega á ventá pónñenselle os pelos de punta!!" xD

"Nuns minutíños aterraremos en Atenas!!...Que gañas!!!" J

PARELLAS PARA A HISTORIA

Con saias e ao tolo, en Meteora

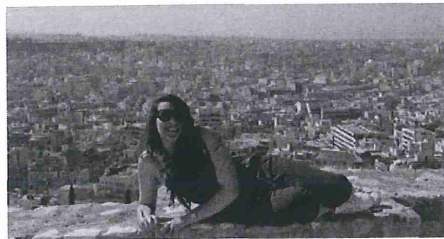
Celia, na súa salsa. De guía

Anónimo/a: "Dóeme o oído esquerdo!!"

Cristina Sánchez: "Pois xa no último día, ás dúas da mañá, estamos aquí no corredor recordando e escribindo un pouco todo o sucedido. Durante a nosa estancia aquí, pasaron xunto nosa uns españois moi agradables, e eran concretamente de Madrid. Apartando este pequeno comentario, a viaxe foi unha experiencia moi bonita e os lugares que visitamos, preciosos! Un pequeno detalle desagradable foi a chagada a Atenas, a cidade non era o que esperabamos; era un pouco sucia, mellor dito, bastante, e os edificios...en fin! :\$ Delfos sen dúbida foi o que máis me gustou!! :D

Anónimo/a : "Serra anda apampado total"

Cristina Mella "Grecia foi unha gran experiencia, paseino xenial, fixen amigos, convivín cos meus compañeiros, comparei o meu país con ese, observei como teñen unha sociedade diferente... E teño moi claro que para o ano que vén REPI-TO!! :D

A parella é Noelia e... Atenas

Tamén valen tríos

"ANEGDOTAS" GRECIA

Lúa, Antía, Pablo, Laura e Noelia. 1º Bach.

Ao noso parecer, Grecia tampouco era tan diferente a España, aínda que son os pequenos detalles os que acaban por tolearnos. Alí os xestos de "si" e "non" que facemos coa cabeza son ao revés e... non, non nos acostumamos. Un día na cea, quixeron botarnos máis puré de patacas, dixemos non e... si, botáronnos máis!

Susana Iglesias 1ºB

Por unha cousa vou lembrar por riba de todo esta viaxe a Grecia: A comida, en especial un prato que quedei sen probar por culpa dun erro e que agora, despois de intentar pedila catro veces sigo dese-xando coñecer o sabor dese manxar de berenxena de Nome Musaka

Juan Froján 1ºB

As habitacións do hotel eran triplas: dúas camas malas e unha peor. O baño non era baño, era unha piscina.

Rocío Luna 4ºESO

Que dicir de Grecia? Pois que nesta viaxe aprendín que tendo a unha "frikí" do in-

glés diante e sabendo dicir "The same for me" ou "Me too" nunca morrerás de fame. (Dedicado a Juan e a Susana)

PD: Alí os coches son amarelos e os bus rosas!! **Rosas!!!!**

Antía González 4ºESO

O primeiro día en Atenas (para todos creo eu) foi bastante desilusionante. As dúas primeiras noites no hotel Standly foron máis ou menos como as outras, aínda que houbo unhas mellores que outras.

Noelia Negro 4º ESO

O terceiro día, despois dunha longa e calorosa visita a Micenas, paramos a comer nun restaurante. Comemos de menú e case todos na mesa pedimos a mesma cousa, menos Juan, que pedira Musaka. Despois de esperar e esperar a que nos trouxeran a comida chegou o camareiro cunha bandexa e falando en inglés. Nós entendémolo mal e dixémoslle que Juan pedira pita e Juan tivo que comela en vez de musaka. O pobre Juan estaba todo indignado porque xa lle pa-

sara algo parecido os outros días e dixo que non ía marchar de Grecia ata probar a musaka. Ao final marchou sen poder probala polo que agora Juan ten que voltar a Grecia só para poder comela.

Eva Cereijo 4º ESO

O segundo día en Ateas atopamos un gato e iamos quitarlle unha foto, pero como non miraba, Pana díxolle: "Ghato, foto tuenti!" e o gato mirou. xD Luis Manuel Briones 4º

A última noite, Katia estaba contenta e á mañá seguinte seguía igual. Intentámola duchar, pero como non quería, duchámola vestida. Cando se recuperou do susto, gritou no avión: "Teño as bragas molladas!"

Marisol Diz Pérez 4º ESO

O primeiro día que chegamos á Atenas estivemos nunha praza. Cando estabamos alí, a un grupo de amigas e a min pasounos una "anegdota" moi graciosa. Estabamos falando e chegou unha Muller que nos deu unha flor a cada unha. Nós non a iamos coller pero ela dicía "It's free!" e claro, nós collémolas. Pero cando rematou de entregárnolas dixo: "Two euros" e nós quedamos: "Que??!!" :O. A maioría das miñas amigas déronlle un euro ou 5 céntimos. Eu deille algo, pero devolvínlle a flor porque non ía pagar por algo que era "FREE".

Cristina Mella 4º ESO

No hotel Stanley atopámonos cuns de Madrid, por desgraza foi a última noite. O primeiro que nos dixeron foi: "De donde sois?" e nós contestámoslle que de Galicia. "Pues los gallegos sois muy majos" e entón comezamos a falar. Eles pedíanos que falásemos galego e nós falamos. Ao final eles tamén falaron un pouco de galego, mais non sabían moita cousa. O que mellor lles quedou foi a frase: "Vaite ao carallo."

Cristina Sánchez 4º ESO

Era xa o segundo día en Grecia Pablo, Lúa, Noelia, Laura e eu, estabamos indecisos de onde ir cear. Non queríamos

gastar moito debido a que na comida TIMÁRANNOS dunha maneira... Pero iso é cousa a parte, o tema é que fomos de bar en bar mirando os prezos ata que atopamos un asequeible ao noso peto. Sentámonos e repasamos o menú, non fora ser, a pesar de non entender un pito do menú)... Tiñamos sede (normal) así que iamos mirar canto custaba a auga cando de repente a camareira tráenos 5 vasos cheos. Asustámonos (e moito) xa que a auga custaba 3 euros. Pensamos un pouco para preguntarlle en inglés canto custaba antes de bebela e a camareira, moi amable, díxonos: "It's free." Nós, máis que felices dixemos: Oh, It's free! It's free! Logo bebémola, non? A camareira deulle a risa (normal). Un pouco máis tarde a muller volveu preguntarnos: "Do you want some bread?" Siii! Contestamos, pero alguén preguntou: It's free? E a camareira dixo que non cun sorriso. Nós, que non tiñamos máis que 5 euros dixemos: Oh, se non It's free, logo non o queremos, thank you. A camareira xa non entraba nos pantalóns da risa. Antes de marchar deixámoslle unha mensaxiña que lle escribimos nun papel. Póñila algo así como:

Today, the food was:

Delicious		☒
Good		☒
Bad		☐
Awful		☐

(Para facerlle un pouco a pelota)

E ao final da nota puxémoslle que eramos estudantes españois como escusa do noso péximo inglés. Pagamos e marchamos coa nosa auga gratis pero sen o pan רר.

MELGAÇO

Ana Manivesa e Mónica Mella, 2º ESO

Xa non queda ninguén no instituto! Uns en Grecia, outros en Francia... e nós?? Menos mal que nos queda Portugal!!!

Segundo, terceiro e cuarto. Todos fomos acollidos polo Proxecto Terra que, un ano máis, ofreceunos a posibilidade de coñecer o que nos rodea, viaxar e aprender, neste caso a vila portuguesa de Melgaço.

O xoves 7 de abril, ás nove reunímonos diante do insti e subimos as pij****s escaleiras para ir coller o autobús e comezar a viaxe. Uff, que cansazo! (e acabamos de empezar...). Ás once e media chegamos a destino. A viaxe durou dúas horas e media (un pelmazo), ademais tivemos que parar porque algúns se mareaban.

En Porta da Lama (Parque natural do Peneda-Geres) tivemos unha visita guiada. Pensamos que ía ser aburrido pero resultou moi interesante. Puxéronnos un

vídeo e unha moza fíxonos unha explicación sobre as instalacións do parque e tivemos que facer unha actividade. Todo en portugués pero entendemos ben, polo menos a guía, o vídeo a verdade é que falaba moi rápido e pillamos máis ben pouco...

Agora toca comer!!

Ás tres comezamos a segunda parte da xornada. Tíñannos preparada unha camiñada polo monte para coñecer Castro Leboreiro, un lugar onde aínda hoxe algunha xente ten dúas vivendas, unha na parte baixa da montaña para o inverno (invernías) e outra na parte máis alta para o verán (brandas) e todos os anos fan a mudanza de todas as cousas dunha casa para a outra. Curioso!! O problema foi que non puidemos visitar a zona prevista porque estaba ardendo todo e organizáronnos unha rota alternativa.

Xa son as cinco. Chegamos por fin á Pou-

sada da Juventude. Estamos esgotados despois da longa camiñada que fixemos. Agora ata a hora da cea toca xogar, dar paseos... en fin, descansar!

Ás nove e media tocou cear "Aggg". Logo "cada un ao seu cuarto". Esta frase case ninguén a oíu e poucos foron os que durmiron algo.

Segundo día:

Ás nove e media: almuerzo. O zume sabía a auga con colorante...

O resto da mañá, visita á vila de Melgaço: mañá de museos: A torre do castelo, o museo do cinema e o museo etnográfico. Problema: quedamos durmidos, tanta festa é o que ten!

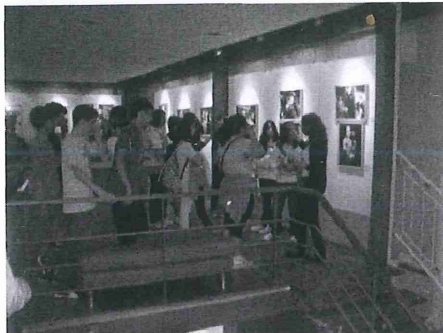
Estamos cansos, non podemos máis. Temos fame! Demasiada calor, e seguimos nun museo. Hai unha piscina, estamos por meternos... non nos faltan ganas ningunhas...

TEMOS SONO!! (hei, que te vas!!)

Ás dúas, por fin, comemos: spaguettis con carne, ensalada e, de sobremesa, torta.

Agora camiño da casa, paramos un chisco en Salvaterra e... ás cinco e media chegamos a Caldas.

Queremos volver a Portugal, pero que a piscina teña auga!!

INTERCAMBIO CO IES PORTA DA AUGA (RIBADEO)

Rocío Varela, Nerea González, María García (2º ESO)

O alumnado de 2º e 3º da ESO realizamos unha actividade na materia de Lingua Galega que consistía nun intercambio co alumnado do instituto Porta da Auga de Ribadeo. Assignáronnos os nosos correspondentes e comezamos a enviarnos cartas. O pasado 28 de abril, os alumnos e alumnas de Ribadeo viñeron ata a nosa vila para coñecernos e coñecer a nosa vila. Logo de presentarnos ensinámoslles o instituto e logo demos unha volta por Caldas para mostrarlles as cousas máis importantes (axudounos unha guía do Concello, que foi quen lles explicou todo). A continuación puxémonos de camiño a Segade, foi unha camiñada longa e cansa (porque ía unha calor...) pero mereceu a pena xa que a cascada é preciosa. De alí collemos o autobús e fomos ao monte Lobeira para xantar, logo "subimos" ao miradoiro (impresionante!, vense case todas as illas de Galicia!) e despois collemos de novo o autobús rumbo a Cambados onde tive-

mos que facer unha actividade para coñecer mellor a vila e tamén persoeiros da nosa cultura (Cabanillas, Asorey, Leiro...); todos nos puxemos mans á obra xa que a recompensa era medio punto na avaliación ao grupo gañador. Aínda que pensamos que a actividade ía ser un tostón resultou ser moi entretida! Ao rematar leváronnos ata a Illa da Toxa onde estivemos só medía hora, o tempo suficiente para, con moita pena, despedirmos dos nosos correspondentes. Agora esperamos con moitas ganas que chegue o 31 de maio para poder ir a Ribadeo e volver velos e coñecer esa preciosa vila da que tanto nos falaron nas cartas. Foi unha experiencia moi bonita que, sen dúbida, volveríamos repetir.

Aquí vos deixamos unha pequena mostra do que foi a viaxe pero, se queredes seguir informados podedes entrar en <http://aquisporta.wordpress.com/> e ver, e comentar e...

COLABOR... ANDO

CLUB DE LECTURA / O CLUB DO POETA MORTO

José Afonso Romero P. Seguin (pai de alumno deste centro)

Neste tempo de beatificacións de urxencia, de peregrinaxes turísticas e espiritualidades pactadas. Nestes tempos, digo, nos que a indiferenza aínda máis que a mansedume móstrase como exemplo de rebeldía, e nos que non buscamos coñecernos máis aló da mera utilidade, fun invitado a participar nun proxecto de fortalecemento persoas, de cariño, de viaxe, de aventura, de serena profundación nos espazos da alma, sen esquecer a víscera, e sen perder tampouco de vista o depredador que levamos dentro. Non, non é que se me propuxese formar parte da CIA, nin tampouco de ningunha desas unidades militares de elite chamadas a facer xustiza lonxe do menor sentido ético e tamén estético. Sinxelamente chamóuseme a participar nun evento que vai máis aló, ese que é capaz de conter a íntima e definitiva historia da humanidade, a literatura, encarnada no proxecto dun **Club de lectura para pais e nais**.

Durante este tempo puider ler en galego máis aló de fermosas páxinas de magníficos autores galegos, as de anónimos profesores, homes de ciencias e letras sumidos na ardua tarefa de educar e educarse, no nobre afán de respectar e respectarse. Falei con eles de literatura e da vida, que máis dá. Eles tamén o son, literatura e vida, coma nós, os pais, e coma vós, os fillos, e coma todos os nosos irmáns e concidadáns no máis profundo do noso ser e tamén na fermosa e fraternal responsabilidade que nos convoca o desexo de gañarnos para esa hu-

manidade que imos moldeando sen forma no ámbito da idea.

O camiño dos libros permitíume involucrame tamén no voso mundo: novo e resolto, ese que onte foi o noso e que se non antolla, con excesiva frecuencia, fóra de todo sentido lóxico ou da razón. E fíxeno da súa man, eles, fronteirizos lazarillos, camiñan como ninguén entre a intensa luz desa onda na que viaxades os fillos, cegados pola emoción, camiño dun destino que a día de hoxe pertécevos e ao que vós pertencedes, e a nosa longa sombra de país (enceguecida) cega por esa sorte de razón que chamamos experiencia, empeñada en guialo e moldealo dentro dun universo de palabras gastadas.

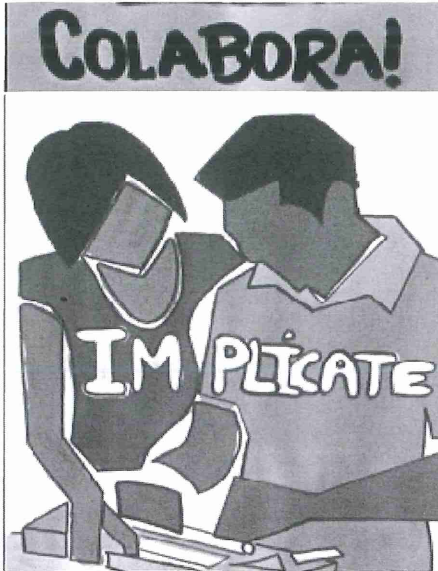
A literatura é unha experiencia que a miúdo nos transcende e desborda, con todo, nesta ocasión foi para min unha oportunidade de recollemento, de reflexión, de aprendizaxe, de regreso ao fin a unha razón nobre, capaz e auténtica, e que a miúdo se nos escapa aos pai e nais, a mocidade, chámese coma o meu fillo, ou como todos vós, porque ese é a día de hoxe o voso verdadeiro nome e tamén a vosa verdadeira vocación. A utilidade, a súa utilidade, brilla nos vosos ollos.

Fun neste Club o poeta morto, Pedro, Ana, Lois..., aos poetas vivos, doulles as grazas a todos eles. E tamén a vós por permitirme rozar coa punta dos dedos o esencial ronsel do voso inmenso sinal existencial.

GRUPO DE IGUALDADE / NÓS TAMÉN XOGAMOS

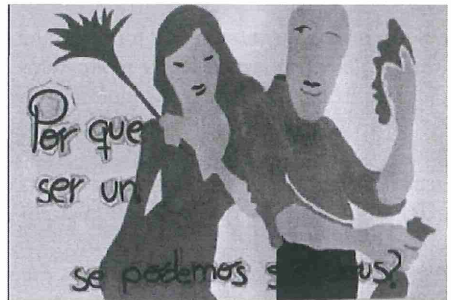
Claudia Iglesias, 4º ESO

Dende hai uns tres anos o grupo de igualdade (alumnado e profesorado) reunímonos (si, inclúo-me aínda que recoñezo que aparezo de pascuas en venres) cada luns no recreo para tratar un tema que consideramos moi importante: a igualdade.

Neste curso fixemos numerosas actividades a favor disto que defendemos: unha sociedade máis xusta, sen prexuízos segundo a cor, sexo, condición sexual... Fixemos algunhas accións para chamar a vosa atención, como unha representación na que unhas mulleres limpaban "sangue" para lembrar o día contra a violencia de xénero e, como en ocasións anteriores, levamos a cabo a proxección de numerosas películas e curtas con contidos de igualdade para todos os cursos (non vos queixedes, eh!).

@s que somos parte deste grupo tamén

tivemos oportunidade de asistir a un coloquio cun psicólogo que nos fixo saber que no noso instituto hai máis desigualdades das que realmente aparenta haber. Isto dános forza para seguir co grupo, posto que vemos que é necesario.

Facendo balance deste curso vemos que cada vez máis xente se vai concienciando, aínda que non o suficiente. En definitiva, animámosvos a todos e todas a que participedes neste club e nas actividades que se fan nel, e tamén, por suposto, a consultar o noso blog:

eu_tamen_navegar.nireblog.com/

CURSO DE RADIO

Rócio Luna Gago, 4º ESO

Este ano no AquisCelenis celebrouse un curso de radio dirixido por dous profesionais de Radio Nacional de España, Juan Leiro e Antonio Giganto. Aínda que só asistimos dúas persoas, Damián e mais eu, resultou moi interesante. Tiñamos que vir ao instituto os xoves pola tarde e os sábados pola mañá durante, aproximadamente, dous meses.

Neste tempo fixemos catro entrevistas. A primeira a Ana Rial, e non tivemos case ningún problema; a segunda foi a Manuel Rosales, aínda que nos levou moito tempo enconralo, ao final conseguímolos; a terceira foi a Manuel Diéguez, quen nos pediu que lle deixásemos un día para preparar a entrevista porque non estaba acostumado a falar diante dun micrófono; a cuarta foi ao presidente da Real Academia Galega, Xosé Luís Méndez Ferrín, nesta tivemos problemas coa gravación porque o teléfono móbil co que fala-

bamos con el fixo masa coa gravadora que estabamos utilizando nese momento. A entrevista non se escoita nada ben, pero sempre nos quedará o recordo de falar con tan distinguida persoa. Este material usámolos para elaborar unha reportaxe sobre Álvaro Cunqueiro, pois este ano cúmprese o centenario do seu nacemento.

Este curso foi unha experiencia moi didáctica, aprendemos cousas como utilizar un programa moi interesante chamado Audacity que serve para manipular o son e tamén como podemos baixar vídeos e sons de youtube... Pero ademais grazas a el puidemos descubrir se nos gustaba ou non a carreira de xornalismo o que nesta etapa, na que temos todo sen decidir, é moi importante. E todo isto non sería posible sen a colaboración de Pedro Lamas e dos profesores de Lingua e Literatura galega.

NOVOS GRAFFITEIROS

Claudia Iglesias

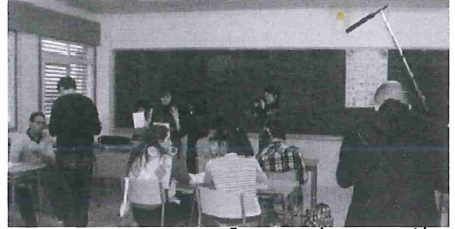
O grupo de Plástica de 4º de ESO non paramos! Despois de facer diversas pancartas nas que nos manifestabamos a favor da igualdade, ademais dos cabezudos de entroido, agora temos un novo propósito: Facer un graffiti na cancela nova do instituto (que así estaba moi sosa).

AQUIS ENTRA EN ACCIÓN

Adrián Romero, 2º Bach (integrante do equipo de dirección de "A foto-séntese)

Imaxes da gravación

No noso instituto xa temos algunhas experiencias co teatro, actividades cara ao exterior con música...pero agora o Aquis Celenis iniciouse no mundo do cine.

A iniciativa de facer unha película (curta) foi dos profesores encargados do grupo de Dinamización Lingüística, Ana e Pedro, que conseguiron unha axuda cun programa ben estruturado e preparado. Neste proxecto colaboramos o noso EDLG co do CPI de Portas e os dous centros formamos un equipo dunhas dez persoas con moita ideas... A formación teórica (elaboración de guión, organización do reparto...) correu a cargo de Mr Misto, unha empresa que se dedica ao mundo do cine. Logo veu a fase de elaboración de guión e, posteriormente, puxemos en marcha o casting, que tivo un éxito considerable xa que foi realizado por corenta persoas (alumnado, profesorado...), máis do que se esperaba, e que levou dúas arduas horas de selección, a elección dos actores e actrices resultou realmente difícil porque había calidade. Foi unha experiencia única.

Con todo o grupo de rodaxe xa

montado, comezamos os ensaios previos á gravación, cousa que nos levou días e días, pero que resultou divertido, sobre todo cando se perdían tardes libres.

Mentres rodamos a curta coa axuda dos profesionais de Mr Misto démonos de conta de que o cine é un mundo novo, onde nada é o que parece! Contra todo o que cabía esperar conseguimos rematar nunha tarde todo o traballo de gravación, nunha rodaxe que levou catro horas e media, para uns trinta e seis minutos de cinta (en bruto, incluíndo tomas falsas...) que quedarán finalmente en seis ou sete minutos de peli...

Pero aínda non remataba o traballo, quedaba a fase de postproducción: montaxe, música, carteis... e seguimos tendo axuda, de Mr. Misto por suposto, pero tamén do grupo Ad-hoc que nos compuxo a música e de Chema que se encargou do cartel.

Agora xa está todo preparado, só queda asistir á estrea mundial de "A foto-séntese", a gran película do Aquis, que con tanto traballo e esforzo por parte de todos e todas @s que participaron puido levarse adiante.

ARRAS... ANDO

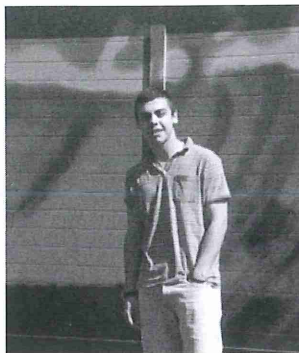
Otro ano máis dende o Ruxe-Ruxe (e xa nos supera, que non é ruxe-ruxe, que é verdade empírica!!!) queremos dar a noraboa aos alumnos e alumnas do Aquis que viron os seus esforzos recompensados cun reco-

ñecemento que, sen dúbida, merecen. Oxalá sirvan de exemplo e para o próximo curso teñamos novas caras nesta sección e, coma nesta ocasión, haxa representatividade en todas as fronte:

Nas linguas:

Claudia Iglesias (4º ESO) gañadora dunha das bolsas de estudos da Fundación Barrié de la Maza para cursar 1º de bacharelato en Estados Unidos

Nas ciencias:

José Manuel Busto (1º bach.), premio extraordinario de Secundaria

No deporte:

Marisol Diz, campioa galega e subcampioa de España de marcha

Cristina Janza (debuxo)

E, como non queremos ser menos, nós tamén imos recoñecer o mérito dunha persoa que destacou no campo que nesta revista máis nos ocupa: o do respecto e a difusión da lingua galega. Os/as integrantes do EDLG decidimos convocar os **Falaquis**, un certame no que o alumnado que forma parte do grupo votará cada curso para elixir a persoa do instituto que máis se implicou pola lingua. Este ano decidimos concederlle esta mención a Marta González Porto, alumna de 2º de bach. Os que así o decidimos queremos recoñecerlle publicamente a súa evolución e súa actitude activa a favor da lingua galega.

PREGUNT... ANDO

ENTREVISTA A AID

Walter e Claudia

A rapeira Aid visitou o noso centro neste mes de maio para ofrecer un obradoiro de hip-hop ao alumnado do EDLG e da materia de música, ademais asistiu tamén 2º da ESO.

Ao finalizar o mesmo, charlamos con ela e isto foi o que contestou ás nosas preguntas:

Walter: - A ver...ai! (suspirando)..como primeira pregunta...Cando te metiches no mundo do rap?

Aid- Pois aproximadamente aos trece anos máis ou menos, cando foi o boom de hip-hop, con xente coma Eminem, con *8 millas*... aí coñecín o hip-hop, facía poesía de antes, entón gustoume esa forma de expresar que era moi parecida á poesía, ademais moito máis aberto que a poesía, e gustábame moito o ritmo que tiña, tiña un ritmo moi pegadizo, moi chulo a min encantoume, e a partir de aí pois pouco a pouco empecei a compoñer

cousas , pero moi pouco a pouco, ata agora

Walter- Que significa para ti o rap?

Aid- O rap é un xeito de expresión, é un dos elementos da cultura hip-hop e para min significa moito. Digamos que ademais na miña vida chegou así de repente, sen esperalo para nada, non teño ningún familiar músico, nin nada diso, e significa un xeito de expresarme, cando teño calquera problema o rap é unha terapia, se ti tes un problema e o escribes nun papel moitas veces ese problema vaise, esfúmase ou faise menos grave, para ti faise máis leveiro. É así,é como máxico, maxia practicamente, tes unha preocupación, e o feito de contala nun rap, nunha canción, fai que esa preocupación un pouco perda esa importancia.

Walter- Nunha entrevista que vin no teu myspace, que se non me equivoco che facía o Faro de Vigo, dicías que o rap era un diario da túa vida. Por que?

Aid- Era unha entrevista que me fixeron nunha revista de hip-hop, *Hip-hop Nation* ou *Hip-hop Life*, non me acordo, e dicía que era un diario da miña vida polo tema de que o rap para min é expresar o que vivo, o que vivo cada día, como che dicía as preocupacións, se me preocupa o paro, se estou mal, falo sobre iso, ou se me preocupa calquera cousa, ou simplemente se estou feliz, porque hoxe me espertei feliz pois é o que conto. Digamos que é como unha crónica, un diario, vou escribindo en cada canción unha parte da miña vida, as miñas vivencias.

Walter- Como consigues alternar, conciliar o teu traballo cos estudos?

Aid- Dedicándolle un pouco a unha cousa e outro pouco a outra. Agora debería estar estudando porque estou en época de exames, pero ben, sempre me permito, digamos que sempre descansas de estudar, non usas a mesma parte do cerebro, para escribir usas unha parte, e para estudar o que eu estudo, Matemáticas e rollos..., usas outra parte do cere-

bro, digamos que vas compensando, descansas unha cando usas a outra e viceversa, pero se pode compatibilizar un pouco cada unha.

Walter- Que che dixo a túa familia cando dixeches vou entrar no rap, vou entrar no hip-hop?

Aid- Nunca tomei a decisión de empezar a facer rap, ao principio empezaba a escoitar rap, empezaba a escribir así un pouco pola miña conta, sen gravar, sen contarlle a ninguén que escribía... escribía letras pola miña conta, como quen escribe un diario, digamos. Algún día déuseme por gravala, aínda non sei por que (risas), houbo un día que se me deu por gravala, e gravei unhas cancións e deixei no ordenador un tempo, e ata que un día se me deu por pasarllas a un amigo. Un pouco foron as primeiras gravacións, despois serían as segundas ou así, as primeiras perdinas despois dun tempo, e paseillas a un amigo, e ao amigo pois...gustáronlle, e colleu e colgoumas nun portal de hip-hop de forma de sor-

presa, e ben, foi a miña sorpresa que me agregou un tío que fixo un portal de hip-hop para pedirme non sei se eran carátulas ou non sei que, e claro, eu pregunteille de que maqueta e tal..., e entón contoume que viña de subir unha maqueta, despois falei co meu amigo e deime de conta de que el me subira a maqueta. Pero tamén é certo que a partir de aí empecei a estar en contacto con moitos produtores e foi unha época un pouco estraña, porque eu tiña catorce anos, estaba facendo rap e máis era unha rapaza e non había..., era raro mirar a xente nova facendo rap, e menos que fora unha rapaza, sabes?, era como... está será a irmá de alguén ou así, eu non sabía moi ben se a xente me estaba a tomar en serio ou se estaban a rir de min, pero foi todo un pouco para adiante, agregáronme moitos produtores e pouco a pouco foi xurdindo todo. Pero nunca pensei vou facer rap, foi pouco a pouco, despois aos meus pais, un pouco máis para diante ensinélles os temas, e si lles gustaron.

Walter- Pero a xente en principio non te tomaba en serio por que? Por que?

Aid- Non o sei, iso...eu son unha persoa bastante desconfiada para esas cousas, posiblemente si me tomaban en serio, eu miraba que todos os comentarios eran moi bos, practicamente todos eran..., pero claro eu, non sei, tamén depende da forma de ser, sobre todo as mulleres que somos así..., pero non sabía se o estaban dicindo honestamente ou se igual o estaban dicindo porque miraban.. é unha nena de catorce anos..., eu dubidaba aí, non sabía ben se realmente lle molaba ou se as condicións

lles inspiraban tenrura, compaixón ou algo así...e por iso digamos que non estaba moi segura...pero co paso do tempo fun mirando que había xente á que lle molaba o "rollo"

Walter- Outro tema tamén importante ultimamente... sobre o conflito entre o galego e o castelán...que opinas de todo isto?

Aid- Conflito espero que non haxa entre galego e castelán (risas) pero ben... está o galego aquí e está o castelán como cunha man por encima... e temos que intentar loitar, defender a nosa lingua e que permaneza e sobre todo que fique aí, e non só que estea aí no sentido de que imos falar en galego, que tamén (porque eu creo que a maioría dos galegos falamos galego) senón que ademais hai que reparar noutro tipo de sutilezas, por exemplo as cousas modernas facelas tamén en galego porque parece que estamos relacionando galego sempre con gaiteiros, con vacas, co rural, con vellos e vellas, co Luar, con programas rancios, cunha televisión rancia ademais, creo que iso pois tamén está ben, pero non temos que relacionar o galego só con iso.

Temos que facer en galego cousas como un película de acción, producida en galego, unha película de risa

traducida ao galego, americana ou francesa ou o que sexa..., iso, música, cousas do día a día, cousas que son modernas, non só o rural.

Walter- Tamén me gustaría que opinaras como ves o rap en galego hoxe en día

Aid- Pois agora hai varios grupos, os que comezaron facendo rap en galego foron

Dios Ke te Crew, e tamén Os Trasnós de Moscoso, están aí facendo rap en galego. Agora hai tamén outros grupos que comezaron a facer rap en galego, creo que cada vez hai máis, non só rap, tamén rock...todo iso, pero si, hai bo nivel agora de rap en galego.

(tras un pequeno silencio)

Aid- Que máis tes por aí?

Walter- A ver... estou vendo a chuleta... (risas, tras uns segundos...) o rap sempre foi usado para rebelarse contra situacións, como dicías antes para falar da túa vida. Cales cres que son os motivos de queixa na sociedade actual?

Aid- Agora mesmo hai tantos tipos de raps que hai de todo, non hai nada usual. Quizais agora perdeuse algo da crítica social que houbo sobre todo a comezos dos oitenta, iso mellor en wikipedia.org podes buscar historia do rap e miras aí cando foi o boom do rap social, nos 80, 90... Public Enemy e tal...Hoxe en día hai moitos grupos que fan...tampouco falei no obradoiro do tema do rap gangsta para facelo máis práctico pero é moi interesante profundar niso, porque o rap gangsta foi un xeito de rap que usaron bandas, xente que estaba moi moi marxinal, que eran delincuentes, delincuentes que comezaron a facer rap, e saíron das rúas e comezaron a meterse en estudos ou facendo corros de MCs e iso díganos que era como cambiar as pistolas ou os bates por un micró-

fono, iso foi un gran desenvolvemento para a xente que estaba nesa situación. Moitos deles comezaron a ser iconas do hip-hop simplemente por contar a súa historia nese caso. E o rap gangsta foi moi bonito por iso, porque precisamente quitou a moita xente da rúa de estar matándose a estar competindo por outro tipo de cousas. Ese rap gangsta exportouse aquí a España, e agora cincuenta mil anos despois, miras rapaces que van de gangsters que non son gangsters pero se visten de gangsters e poñen cadeas de ouro que non son de ouro e fan videoclips rodeados de tías que están boísimas e con cochazos da "leche" e fan ese tipo de rap, pero ese tipo de rap non é honesto con eles, eles están vivindo outra cousa, non están vivindo iso.

Por iso tamén hai moita corrupción artística no rap e hai moitos tipos de rap. E perdeuse un pouco iso do rap social, aínda hai moitos grupos que o fan pero...ao igual que tamén se perdeu na sociedade moita actitude reivindicativa, non é como nos oitenta que a xente saía ás rúas e no rap paso o mesmo, se ao final é un reflexo da sociedade.

Walter- Pois...

Aid- Estou afónica de falar...(risas)

Walter-Pois...xa rematamos. Moitas grazas pola charla, e tamén por conceder estes minutos e polo sacrificio da túa gorxa.

Aid- Grazas, a vós.

Para o álbum
do Aquis Celenis !!

Dios Ke te Crew, e tamén Os Trasnós de Moscoso, están aí facendo rap en galego. Agora hai tamén outros grupos que comezaron a facer rap en galego, creo que cada vez hai máis, non só rap, tamén rock...todo iso, pero si, hai bo nivel agora de rap en galego.

(tras un pequeno silencio)

Aid- Que máis tes por aí?

Walter- A ver... estou vendo a chuleta... (risas, tras uns segundos...) o rap sempre foi usado para rebelarse contra situacións, como dicías antes para falar da túa vida. Cales cres que son os motivos de queixa na sociedade actual?

Aid- Agora mesmo hai tantos tipos de raps que hai de todo, non hai nada usual. Quizais agora perdeuse algo da crítica social que houbo sobre todo a comezos dos oitenta, iso mellor en wikipedia.org podes buscar historia do rap e miras aí cando foi o boom do rap social, nos 80, 90... Public Enemy e tal...Hoxe en día hai moitos grupos que fan...tampouco falei no obradoiro do tema do rap gangsta para facelo máis práctico pero é moi interesante profundar niso, porque o rap gangsta foi un xeito de rap que usaron bandas, xente que estaba moi moi marxínada, que eran delincuentes, delincuentes que comezaron a facer rap, e saíron das rúas e comezaron a meterse en estudos ou facendo corros de MCs e iso díganos que era como cambiar as pistolas ou os bates por un micró-

fono, iso foi un gran desenvolvemento para a xente que estaba nesa situación. Moitos deles comezaron a ser iconas do hip-hop simplemente por contar a súa historia nese caso. E o rap gangsta foi moi bonito por iso, porque precisamente quitou a moita xente da rúa de estar matándose a estar competindo por outro tipo de cousas. Ese rap gangsta exportouse aquí a España, e agora cincuenta mil anos despois, miras rapaces que van de gangsters que non son gangsters pero se visten de gangsters e poñen cadeas de ouro que non son de ouro e fan videoclips rodeados de tías que están boísimas e con cochazos da "leche" e fan ese tipo de rap, pero ese tipo de rap non é honesto con eles, eles están vivindo outra cousa, non están vivindo iso.

Por iso tamén hai moita corrupción artística no rap e hai moitos tipos de rap. E perdeuse un pouco iso do rap social, aínda hai moitos grupos que o fan pero...ao igual que tamén se perdeu na sociedade moita actitude reivindicativa, non é como nos oitenta que a xente saía ás rúas e no rap paso o mesmo, se ao final é un reflexo da sociedade.

Walter- Pois...

Aid- Estou afónica de falar...(risas)

Walter-Pois...xa rematamos. Moitas grazas pola charla, e tamén por conceder estes minutos e polo sacrificio da túa gorxa.

Aid- Grazas, a vós.

Para o álbum
do Aquis Celenis !!

ENTREVISTA Á GRAN ATLETA MARISOL DIZ PÉREZ

Lorena Cobas, 4º ESO

Cantas anos levas no mundo do atletismo?

- Pois xa levo uns nove anos.

-E competindo?

- Tamén levo os mesmos anos.

-Pero xa empezaches a practicalo dende tan pequena?A que nivel competías?

- Si, empecei a practicar este deporte aos sete anos e xa competía a nivel autonómico.

-Cantas horas adestras á semana?

- Duas horas diarias.

-Onde soes adestrar?

- Adoito adestrar en Moraña pero tamén vou tres días a Pontevedra.

-Os adestramentos sóenche quitar tempo de estudo?

- Si, pero sempre hai que saber organizarse.

-E segues no mesmo equipo de cando eras pequena?

- Eu son da canteira do AT.Cuntis aínda que uns anos estiven nun equipo de Moraña, pero co mesmo adestrador, máis tarde fun outra vez do AT.Cuntis ata este ano que me fichou un equipo do País Vasco.

-Cal foi a túa mellor experiencia competindo?

- O ano pasado en Barcelona coa selección porque a parte de gañar, levei moitos amigos.

-Falando dos amigos, nas competicións, coñeces moita xente?

- Pois a verdade é que si, porque a parte de coñecer a mozos e mozas de Galicia tamén teño grandes amigas doutras comunidades.

-Estiveches nalgún encontro da selección ou da federación Española?

- Pois estiven en tres encontros, o 1º ano foi en Lugo, o 2º foi en Benidorm e o 3º foi en Pontevedra.

-A quen escollen para estes encontros?

- Sempre escollen aos catro primeiras/os de España.

-Que finalidade teñen estes encontros?

- Só moi poucos teñen esta oportunidade pois, a Federación Española elixe os que debutarán coa selección Española e sempre contamos cos mellores adestradores, psicólogos, médicos e fisioterapeutas de España que están seguido preto de nós

BROME...ANDO

para que non nos pase nada e preparáranos tanto psicolóxica como fisicamente.
-Ti es galegofalante, cando asistes a eses encontros e ás competicións tes algún problema coa lingua?

- Non. Ao principio sempre din o típico "que riquiña", pero despois sempre acaban querendo saber algo de galego.

-Verémoste algún día nalgún campionato importante?

- Pois espero que si, este ano pode ser que xa me vexades!!

-E logo que campionatos hai este ano fóra de España?

- Hai a copa do mundo e as olimpíadas da xuventude.

- A estes campionatos irías ti soa en representación de España ou seríades máis compañeiras na carreira?

- Non, con compañeiras doutras comunidades.

- Cres que o tes moi complicado?

- Complicado é sempre, porque a marcha é moi complicada, pero visto as últimas competicións creo que non.

-Polo que sabemos, es unha das mellores atletas da selección galega, pero fixéronche algún recoñecemento?

- Si, recibín cartas da Xunta de Galicia, da Federación Galega e de asociacións deportivas, pero a parte diso fun galardoadada nas galas dos meipres atletas absolutos de Galicia e tamén recibín varios recoñecementos do concello de Cuntis.

-Pois nós estaremos animando desde o instituto. Desexámosche sorte!!

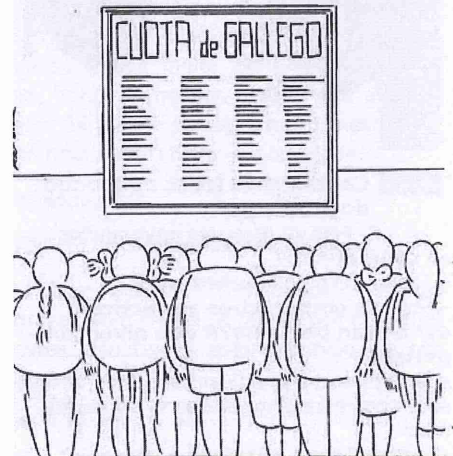
- Moitas grazas!

Xosé Lois

Davila

Pepe Carreiro

RECAPITUL... ANDO

GALERÍA DE FOTOS

Obradoiro de Prevención de Drogodependencias. Equipo Terapéutico Prisión Provincial de Monterroso. 2º Bach.

Visita ao Hospital e Centro de Día do Psiquiátrico de Conxo. 2º Bach.

IIº Encontro co Grupo de Autoxestores da Asociación de Discapacitados ASPAS, de Santiago. 2º Bach.

Festa de Nadal na Residencia de anciáns e Concerto do grupo Trash con final sublime.

Asistencia a un xuízo e charla-coloquio coa Xuíza do Xulgado nº 1. 2º Bach.

Acción iurbana inmóbil en conmemoración do 23F.

Acción colectiva urbana. Día Mundial da Poesía. 21 de marzo. 2º ESO.

Obradoiro semanal de acompañamento de persoas maiores. 2º Bach.

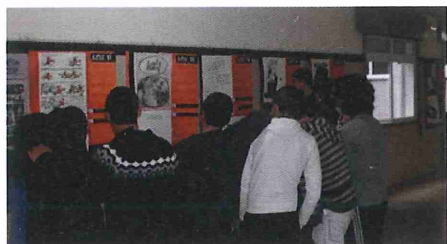
GALERÍA DE FOTOS II

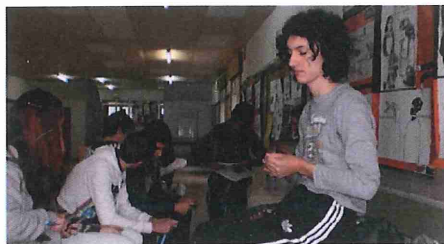
Cándida, a avoa de Inés, veu falar da súa experiencia na emigración en París. 2º ESO.

10 club de lectura pasouno de medo: na biblioteca pública e no mosteiro de Carboeiro

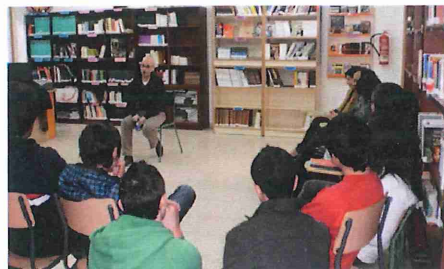
Exposición "A paz: cuestión de fondo"

Currrando duramente para o Magosto.

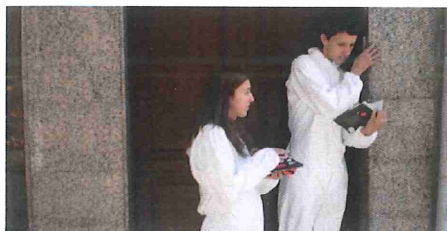
Festa rachada no Antroido.

Non todo ía ser festa. Visita do escrito Francisco Castro

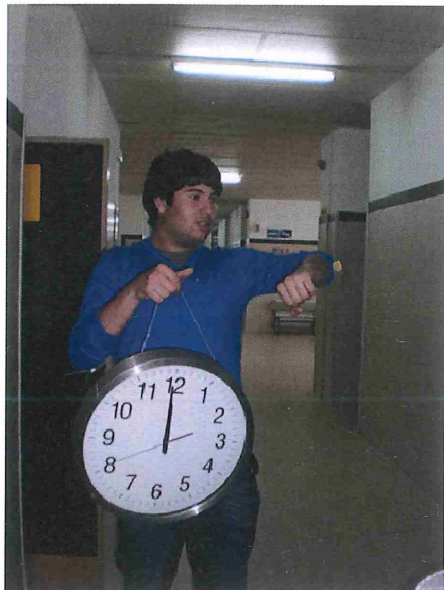
GALERÍA DE FOTOS III

Parella poético-activista repartindo poemas, porta por porta.

Actuación de Serafín Marcos para recordar a Lois Pereiro

O tempo non chega a nada... na gravación da curta

Obradoiro de Djembé con Bilal

È rematamos a golpe de charanga.

Foto de despedida de Belén, a profe substituta de filosofía.

Permuy, domando, no Castro Laboreiro, na serra do Xurés.

ACAB... ANDO

Katia Ferrín Iglesias 4º ESO

Sentete orgulhoso, **parla la tua lingua!!**

Harroegon, fala a túa lingua!!

Stollbist, habla tu lengua!!

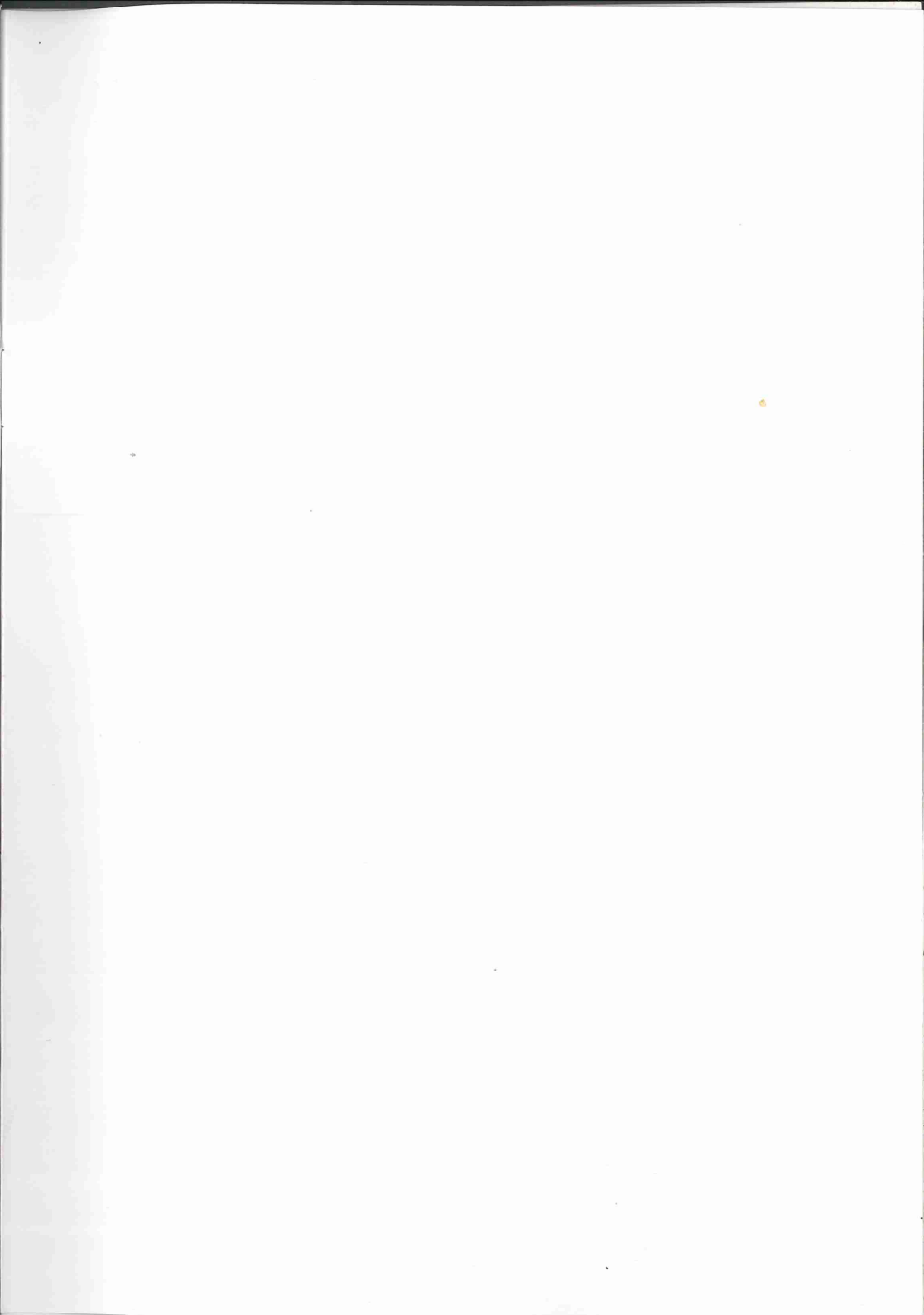
Feel proud, **zure hizkuntza hitzegin!!**

Siéntete orgulloso, parle ta langue!!

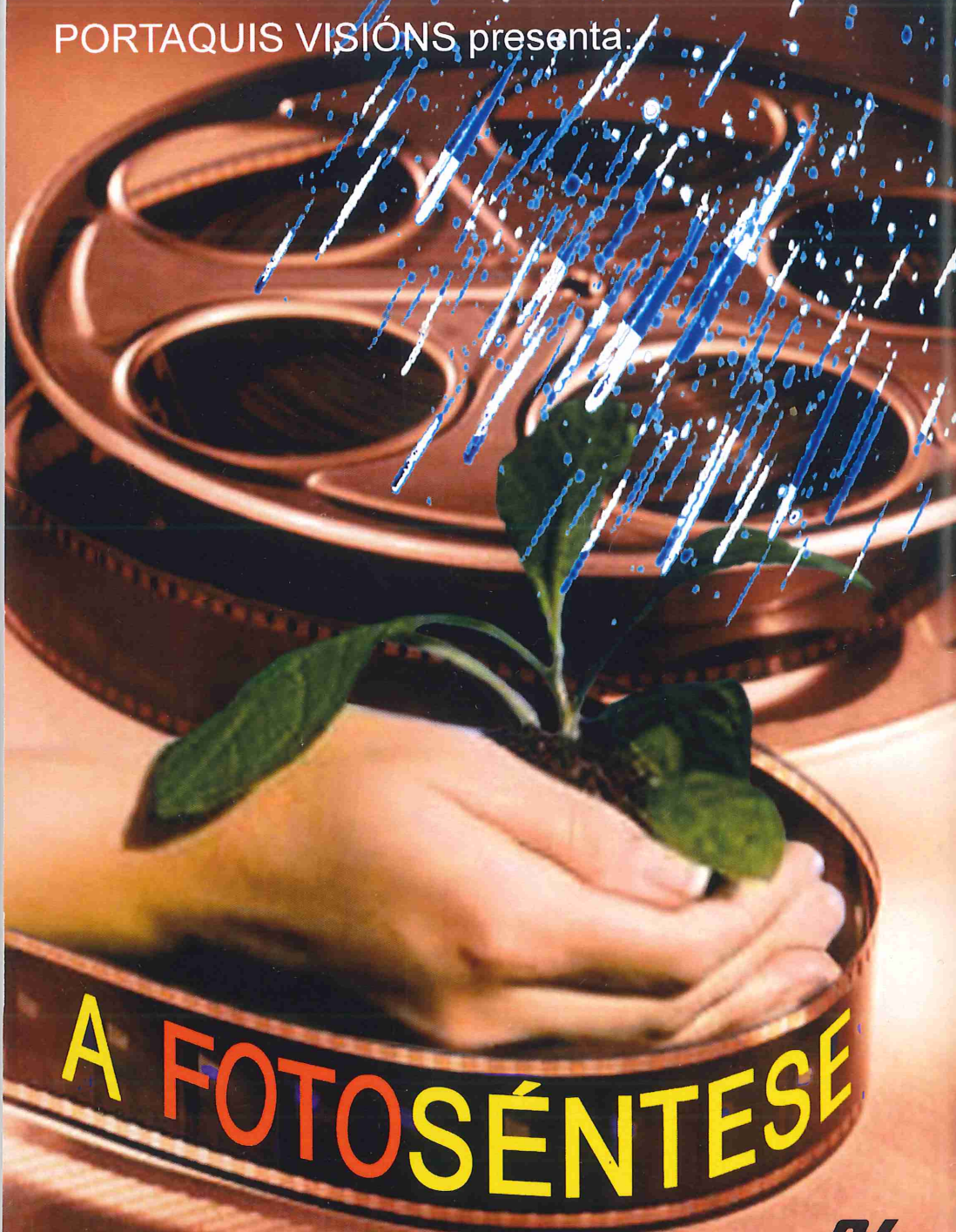
Sentiti orgogliosi, fala a túa lingua!!

Síntete orgulloso, speak your language!!

Sens-toifier, apreche dein espache!!

PORTAQUIS VISIÓNS presenta:

A FOTOSÉNTESE

EDLG do CPI Domingo Fontán

MR MISTO
F I L M S

G/G
DEPARTAMENTO DE
DINAMIZACIÓN LINGÜÍSTICA
AQUIS